Nieuwe tijden
Nieuwe krachten

DONDERDAG 18 NOVEMBER 1999
44ste JAARGANG - Nr. 46 - 35Fr.
VLAAMS-NATIONAAL WEEKBLAD

WIJ

VU-voorzittersverkiezing 2000

De inzet

Foto's: G. Dauphin

Huidig VU-voorzitter *Patrik Vankrunkelsven* en VU-fractieleider in de Kamer van Volksvertegenwoordigers *Geert Bourgeois* hebben zich kandidaat gesteld voor de voorzittersverkiezing. Tot en met 15 januari 2000 krijgen de VU-leden de kans de knoop door te hakken. Haalt geen van beide kandidaten tijdens de eerste stemronde een absolute meerderheid, de helft plus één, dan volgt een tweede stemronde. In de praktijk is die mogelijkheid zo goed als onbestaande. Aangezien er voor twee kandidaten kan worden gestemd, zal één van beide een absolute meerderheid halen.

De strijd om het voorzitterschap zal spannend, maar hopelijk sereen verlopen. Het gaat om de gewenste toekomst van de partij. Het antwoord daarop hoort centraal te staan. Vandaar dat een vergelijk met ID21 over verdere integratie zo belangrijk is. Dat werd zaterdag jl. aan de VU-partijraad voorgelegd. Met 49 stemmen voor, 30 tegen en 7 onthoudingen heeft de partijraad het voorstel tot een volwaardige, operationele samenwerking met ID21 goedgekeurd.

Op nationaal niveau zullen, aldus de VU-persmededeling, „VU en ID21 samen in een alliantiebestuur beraadslagen over actualiteitsgebonden politieke standpuntbepaling, algemene politieke strategie en positionering." In het alliantiebestuur zullen vertegenwoordigers van ID21 zetelen. De formele eindbeslissingen „worden als VU&ID-standpunten en namens het VU&ID-bestuur naar buiten gebracht. Als er geen ruime consensus onder de partners bestaat, dan behouden VU en ID21 tendensrecht."

Op gemeentelijk niveau zal „op gezamenlijk initiatief van de lokale VU-afdeling en de lokale ID21-groep in alle gemeenten een werkgroep 'oktober 2000' opgestart worden." Die groep zal, met respect voor de lokale autonomie, het verkiezingsprogramma, het zoeken van kandidaten en het samenstellen van lijsten voorbereiden. „Finaliteit van deze samenwerking is het neerleggen van VU&ID-lijsten, met aanwezigheid van VU, ID21 en andere onafhankelijke kandidaten en/of groepen. Het streven naar een VU&ID-aanwezigheid bij gemeenteraadsverkiezingen is een globaal nationaal engagement van zowel VU als ID21."

Op arrondissementeel of provinciaal niveau geldt hetzelfde principe. „VU&ID21 verbinden er zich toe om voor de provincieraadverkiezingen in alle districten VU&ID-lijsten neer te leggen."

ID21, dat hier en daar om verduidelijking vraagt, zal de overeenkomst op 24 november aan de achterban voorleggen. Nadere klaarheid over de samenwerking zou ook het vertrouwen van het VU-kader ten goede komen.

(Lees ook blz. 3)

(evdc)

Reddingsplan voor WIJ

Zaterdag jl. keurde de partijraad van de Volksunie het reddingsplan voor WIJ goed. Op bladzijde 5 staat het afgedrukt. Bij de tekst hoort een persoonlijke verbintenisverklaring die het *Comité voor de redding van WIJ* aan elk van de lezers voorlegt. Want willen wij in de opdracht, het abonnementenaantal verdubbelen, slagen dan moet ieder van ons nu zijn/haar verantwoordelijkheid opnemen. Want... het is **nú** of nooit meer!

De redactie

Pleidooi voor betrokkenheid

Tot dinsdagmiddag konden kandidaturen voor het voorzitterschap van de Volksunie ingediend worden. Het blijft bij twee namen: zittend voorzitter en senator *Patrik Vankrunkelsven* en federaal volksvertegenwoordiger *Geert Bourgeois*. Voor het eerst in het bestaan van de VU wordt de algemeen voorzitter rechtstreeks door de leden verkozen. Vanaf half december ontvangt elk VU-lid een stembrief en kan hij/zij via de post of door afgifte op het Algemeen Secretariaat te Brussel een stem uitbrengen. Tot 14 januari kan gestemd worden en reeds 's anderendaags wordt de uitslag aan de nieuw geïnstalleerde partijraad meegedeeld. Gewoontegetrouw zal ons weekblad de profielen en de programma's van de kandidaten aan de WIJ-lezers voorleggen. Eer het echter zo ver is gaan, over heel Vlaanderen verspreid, verkiezingen in de plaatselijke VU-afdelingen door.

Iedereen die met het verenigingsleven vertrouwd is, weet dat dit 'leven' lang niet meer zo intens is als pakweg 15 jaar geleden. Het grote aanbod van televisieprogramma's kluistert massa's anders actieve mensen aan de magische buis, zendstations ontwikkelen vernuftige manieren om hele families avonden lang aan het lijntje te houden. Het huisbezoek, deze vertrouwde en degelijke methodiek, is een haast onmogelijke onderneming geworden. Want wie, bezoeker of bezochte, kan zich met de gedachte verzoenen de draad van een van de vele soaps te verliezen? Naast dit geprogrammeerd 'tijdverlies' ondergaan buisverslaafden een zekere vorm van verkleutering want zinvolle vrijetijdsbesteding is er niet meer bij, goesting voor engagement al evenmin. Deze en andere kwalijke vormen van sociale 'afwezigheid', ons door marketingspecialisten als cocooning verkocht, hebben eveneens het plaatselijke politieke leven aangetast. Culturele verenigingen, jeugdbewegingen, sportgroeperingen en velerlei soorten bonden; ook zij lijden onder deze kwaal.

Vanzelfsprekend ontsnappen VU-afdelingen niet aan dit fenomeen. Het zijn enkel de radicaal overtuigden, zij die in 'de goede boodschap' zijn blijven geloven die overeind bleven en Stachanovistisch doorgaan . Zijn deze beschouwingen door pessimisme ingegeven? Helemaal niet! Wie er verder in dit blad de agenda van de plaatselijke afdelingen op natrekt, merkt een actief bewegingsleven, een luxe waar andere partijen niet eens (meer) toe komen. Ander voorbeeld is het haast onverwoestbare enthousiasme waarmee VU-mensen elk jaar mee de straat opgaan voor acties als 11.11.11. Er zijn - gelukkig maar! - meerdere voorbeelden te rapen die de weegschaal tussen betrokkenheid en afwezigheid in evenwicht houden.

Toch zal, met het oog op de toekomst en in het besef dat steeds meer en meer mensen zich de rol van 'afwezige burger' toemeten, de heropleving van de maatschappelijke betrokkenheid moeten gestimuleerd worden. En dit zowel binnen de eigen kring als in het brede maatschappelijke verkeer. De vraag 'hoe dit moet' is gemakkelijker gesteld dan beantwoord.

Vanzelfsprekend is het verkiezen van een algemeen voorzitter een belangrijk moment in het leven van een politieke partij, zij mag echter niet doen vergeten dat werken aan de basis ook een zeer grote betekenis heeft. Want een algemeen voorzitter mag dan wel mooie verklaringen afleggen, wanneer plaatselijke bestuursleden ontbreken om deze woorden te belichamen, verliest een politieke partij haar geloofwaardigheid. Daarom is engagement binnen de plaatselijke gemeenschap onontbeerlijk, en dit niet uitsluitend op het politieke vlak.

Een brede betrokkenheid bij de onmiddellijke omgeving waarin men leeft is een meerwaarde voor een politieke partij die zijn wortels in het volks-nationalisme heeft en het integraal federalisme als bestuursvorm belijdt.

Door de soms ergerlijke afstandelijkheid tussen overheid en burger zoals ze gegroeid is uit de samenvoeging van gemeenten, blijft plaatselijke politieke werking meer dan ooit onontbeerlijk. Zeker voor kleinere politieke formaties die moeten optornen tegen de grote politieke concerns die, bijgestaan door hun zuilenorganisaties, nog altijd het terrein bezetten.

Onder de inspirerende oproep 'Laat de leeuw in je los!' vernieuwen de VU-leden de besturen van hun plaatselijke afdeling. Eens deze klus geklaard kunnen zij zich voluit aan de voorbereiding van gemeente- en provincieraadsverkiezingen van oktober 2000 wijden. Dit zijn voor plaatselijke afdelingen altijd emotionele bezigheden, maar ook voor burgers die het bestuur van hun gemeente of stad aan medeburgers toevertrouwen.

Voor de kandidaten is het dé test van hun betrokkenheid bij de gemeenschap én van de wijze waarop zij het gedachtegoed van hun partij plaatselijk gestalte geven.

Maurits van Liedekerke

Aftellen maar!

Het zal velen onder u zijn ontgaan, maar op 11 november, bij voorkeur om 11 minuten na 11 uur, begon traditiegetrouw ook het carnavalsseizoen. Voor vele duizenden liefhebbers is het nu aftellen tot het eerste weekeinde van maart 2000. Carnavalsstad Maastricht kent dit jaar een extraatje: de carnavalisten zullen daar op het Vrijthof niet alleen de tientallen 'herremeniekes' kunnen beluisteren, maar ook kijken naar het 11-tal (!) mannen die dan al ruim twee maanden in afzondering zitten op het dak van een gekend Maastrichts drankhuis. Een en ander wordt georganiseerd door een carnavalsvereniging en vertoont - vanzelfsprekend - grote gelijkenissen met het omstreden TV-programma 'Big Brother'.

Zonder koning

„Want het argument dat een koning noodzakelijk is in het spel van de machtswissel na elke verkiezing weegt licht. De regionale regeringen worden nu al op republikeinse manier samengesteld. Een fractie neemt het initiatief en stelt informateur/formateur aan. Als de onderhandelingen gunstig aflopen verkiezen de deelnemende fracties de ministers die in het parlement de eed afleggen. Daar komt geen koning bij te pas. En zo hoort het."
Bart Brinckman in *De Morgen* van zaterdag 13 november 1999.

◆ DOORDEWEEKS ◆

Bijna 8% van de kinderen in Vlaanderen tussen 6 en 12 jaar heeft **astma**. Dat grote aantal wordt onder meer veroorzaakt door de luchtverontreiniging, maar bv. ook het te weinig verluchten van woningen kan astma tot gevolg hebben.

In het licht van het voorgaande kan het ook al geen wonder heten dat de gezondheid van de natuur in Vlaanderen er flink op achteruitgaat. Van de 69 inheemse zoogdiersoorten worden er liefst 60 met verdwijnen **bedreigd.**

De 1.200 agenten in buitendienst die Antwerpen rijk is zullen binnen enkele jaren allemaal een licht kogelvrij **vest** dragen.

Sinds begin 1998 is het treinverkeer gemiddeld één op vijf werkdagen **verstoord** geweest. Nu eens lagen technische problemen aan de basis, dan weer (vakbonds)acties van het spoorwegpersoneel.

De boekenbeurs mocht zich dit jaar verheugen in de aanwezigheid van liefst 175.000 **bezoekers.**

Kunst voor wat het waard is: Picasso's 'Zittende vrouw in tuin' - een eigenzinnig **portret** van de schilders maîtresse - is verkocht voor de ronde som van 1,9 miljard fr.

Je vindt het vandaag nog bij Hugo van Praag, maar morgen moet je ervoor naar **Vanden Borre**: die laatste koopt de eerste immers op.

Nergens ter wereld is de **loonlast** hoger dan in België.

Bij het ter perse gaan had de **veteranenziekte** al 4 doden geëist. Allen hadden ze een bezoek gebracht aan de Handelsbeurs in Kapellen. De ziekte wordt veroorzaakt door de legionellabacterie, die goed gedijt in warm water. Op de beurs werden bubbelbaden gedemonstreerd.

De **11.11.11.**-campagne heeft dit jaar minstens 182 miljoen fr. opgebracht.

Marc Verwilghen, de nieuwe minister van Justitie, denkt eraan om het gevangenisplunje af te schaffen. De gedetineerden mogen in de gevangenis dan hun eigen **kleding** dragen.

Tot **slot**: Eén op vijf Vlaamse mannelijke veertigers laat zich vrijwillig steriliseren. Het bericht stond op 'de één' van De Morgen.

STRAFFEND VINGERTJE

Maandag 8 november jl. bracht Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden *Johan Sauwens* (VU&ID) een bezoek aan de faciliteitengemeente Kraainem. De komende maanden zal hij ook de andere vijf Vlaamse randgemeenten rond Brussel aandoen.
De minister voerde gesprekken met de Kraainemse burgemeester *Leon Maricq*, met enkele schepenen en gemeenteambtenaren en met de gouverneur van Vlaams-Brabant *Lodewijk de Witte*. Sauwens wilde het Kraainemse gemeentebestuur duidelijk maken „dat de nieuwe Vlaamse regering ook met de faciliteitengemeenten voluit wil samenwerken. Het is belangrijk dat het straffende Vlaamse vingertje vervangen wordt door een meer positieve beeldvorming."
Dat weerhield de minister er niet van duidelijk te stellen dat de Vlaamse rondzendbrief in verband met de faciliteiten, opgesteld door de vorige Vlaamse regering, behouden blijft. Die rondzendbrief beoogt de uitdoving van de faciliteiten. Dat betekent dat de gemeentebesturen van de zes Brusselse randgemeenten hun documenten steeds in het Nederlands naar de ingezetenen moeten versturen. Wie toch een Franstalig document wil, moet daar telkenmale om verzoeken. Hoe die regel in de praktijk wordt toegepast, is voor interpretatie vatbaar. Het Kraainemse gemeentebestuur liet de inwoners via een gemeentelijk informatieblad weten dat zij vooraf konden aangeven of ze al dan niet een Franstalig aanslagbiljet voor huisvuilbelasting wensen. Minister Sauwens ziet daar geen graten in. Van de 4.980 belastingplichtigen maakten 506 inwoners van de mogelijkheid gebruik, de rest ontving een Nederlandstalig formulier. Iets meer dan 10% van de Kraainemse bevolking vroeg aldus om een 'speciale' behandeling. Dat wijst erop dat de Vlaamse rondzendbrief wel degelijk vruchten afwerpt. Ter vergelijking: 74,5% van de Kraainemse kiesgerechtigden stemde voor de Franstalige lijst van Maricq. Het hoeft dan ook geen verwondering dat de burgemeester het over zowat alles met de minister eens was, behalve over de rondzendbrief. Sauwens zei nog dat hij na zijn bezoek aan de faciliteitengemeenten zal duidelijk maken welke toepassingsmodaliteiten ter zake aanvaardbaar zijn en welke niet.

SURREALISTISCH

Zoals bekend pakte federaal minister van Tewerkstelling en Arbeid *Laurette Onkelinx* (PS) enige tijd geleden uit met een *Rosetta-plan*. De minister wou de bedrijven verplichten om per 25 werknemers 4% jongeren aan te werven. Daarbij moet opgemerkt worden dat nu reeds een soortgelijke verplichting bestaat. Zo moeten de bedrijven per 50 werknemers 3% stagiairs aanwerven.
In een vrije tribune in de *Financieel Economische Tijd* (woensdag 10 november), ondertekend door verschillende kaderleden van het *Vlaams Economisch Verbond* (VEV) werd het 'Rosetta-plan' als 'surrealistisch' omschreven. „De plannen gaan volledig voorbij aan een eigentijdse visie op economie en werkgelegenheid. Het is overduidelijk dat deze maatregel haaks staat op de Vlaamse arbeidsmarktsituatie. Van alle jonge Vlamingen tussen 15 en 25 jaar is 3,2% werkloos, een Europees laagterecord. In Wallonië bedraagt dit percentage werkloze jongeren niet minder dan 10,3%, een Europees hoogterecord. Deze gegevens maken duidelijk dat minister Onkelinx een Belgische oplossing zoekt voor een Waals probleem."
Het VEV merkt bovendien op dat „heel wat Vlaamse bedrijven hun contingent aan stagiairs niet meer kunnen invullen omdat ze er gewoon niet voldoende kandidaten voor vinden. Als de plannen van de minister doorgang vinden, krijgen ze daarvoor binnenkort een fikse boete. En welke sancties plant de minister voor de Waalse jongeren die niet bereid zijn Nederlands te leren en te solliciteren voor de in Vlaanderen openstaande betrekkingen?"
„Inmiddels", zo brengt het VEV de minister fijntjes in herinnering, „lopen op Vlaams niveau ook besprekingen tussen regering en sociale partners over startbanen voor jonge schoolverlaters. De Vlaamse regering legt echter de nadruk op een aangepaste begeleiding van jonge afgestudeerden en op vrijwillig engagement. De realiteitszin en het gezond verstand gebieden de federale regering haar plannen op te bergen en de meer zinvolle maatregelen te ondersteunen die door de deelgebieden wel kunnen worden uitgewerkt."

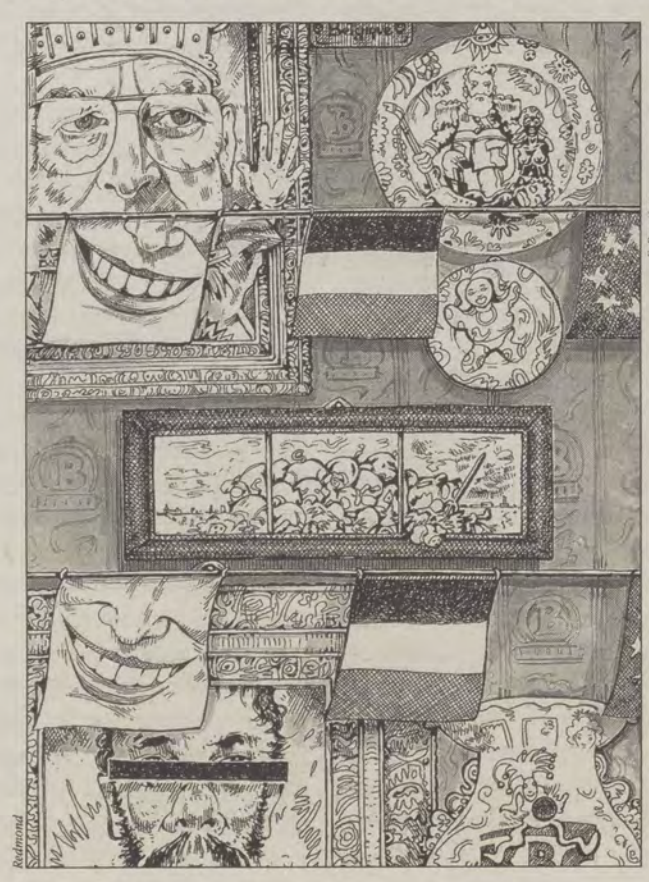

E. Peusjens

Leven in de monarchie...

BIJGESCHAAFD

De waarschuwing van het VEV viel niet in dovemansoren. Overigens kon het plan van de Waalse socialiste op weinig bijval rekenen van de Vlaamse liberalen. Het werd dan ook vrijdag jl. ernstig bijgeschaafd. De verplichting om voor 4% jongeren aan te werven is afgezwakt tot 3% en dit per 50 en niet per 25 werknemers. Wordt daaraan niet voldaan dan volgen er wel nog sancties. In ruil voor de maatregel kunnen de ondernemingen op lastenverlaging rekenen. Hier en daar is ook rekening gehouden met de 'Vlaamse' situatie. Zo geldt de verplichting niet enkel voor jongeren onder de 25 jaar, maar kunnen ook werkzoekenden onder de 30 jaar aangesproken worden. En een halftijds contract moet aangevuld worden met een beroepsopleiding.

BESEF

De vraag rijst of de startbanenplannen van de federale regering al dan niet de voorgenomen plannen van de Vlaamse regering zullen doorkruisen. Het federale startbanenplan is en blijft op maat van de Waalse jongeren gesneden. Dat mag en kan indien ook rekening gehouden wordt met Vlaamse tewerkstellingsproblemen zoals de massale 'op rust stelling' van ervaren en werkwillige ouderen of de nood aan gepaste opleiding voor Vlaamse jon-

Waarde Heer Hoofdredacteur,

Vriend De Liedekerken, in bijlage zend ik enkele vervalste documenten met betrekking tot de genaamden Eric Van Rompuy, Vera Dua en Steve Stevaert.
Het eerste document heb ik ontleend aan het restauratiegedeelte van 'De Meter'. Het is een BTW-bonneke geworden van de fijne afspanning 'Daddy's hobby'. De vlek, die gij onderaan rechts kunt vinden, is van mayonaise, dus gij hoeft zo gij niet wilt uw handen niet te wassen. Gebruik het naar hartelust in de discussie over de fiscale discriminatie van gehuwden.

Het tweede perkament is een analyserapport van de chauffageketel in huize Dua. Let gij erop dat blijkt dat de schouw daar eigenlijk niet mag roken. Ge kunt dit document gebruiken als Dua weer eens zegt dat ze niet anders kan dan dien oven opnieuw in gang zetten. „'t Zal wel zijn'' zegt gij dan, „ge kunt uwe rotzooi thuis immers niet meer opstoken!''
Het laatste bijzonder fraai nagemaakte element - ons Ludwina kan wel, als ze wil - is een busticketje van 120 miljoen fr. Daaruit kunt gij niet alleen laten blijken dat Stevaert meer geld heeft dan mogelijk is met het uitbaten van een café, maar ook dat hij bij wijze van verkiezingsuitgaven veel te veel inspanningen doet. Gratis openbaar vervoer, mijn gat ja!

Schrijf er gerust over in uw gazetje, De Liedekerken, de wervingsactie kan er maar wel bij varen. Zijn nog in voorbereiding: een ID21-partnerschapskaart, de perskaart van Siegfried Bracke en het diploma van prins Laurent (moeilijk te vervalsen bij gebrek aan origineel). Vriend De Liedekerken, bent u nog mee?
Uw tot tranen toe bewogen,

De Gele Geeraerts

P.S.: Vriend schrijvelaar: gelooft gij ook niet dat het in dit land mogelijk is dat de enige kroonprins drie jaar lang een relatie heeft zonder dat er ook maar één iemand zijn mond voorbij praat?

geren. Overigens vormt de vergrijzing in Vlaanderen een ernstig probleem waarmee niet morgen, maar vandaag moet rekening gehouden worden.
Het besef dat Vlaanderen niet in euforie mag vervallen, maar de uitdagingen van de toekomst moet aanpakken, sijpelt door in de Vlaamse regering. Zo maakte Vlaams minister-president *Patrick Dewael* (VLD) bekend dat de Vlaamse overheid over minder middelen beschikt sinds de definitieve fase van de financieringswet in werking is getreden. Dat deed de minister-president besluiten „dat het dotatiestelsel moet vervangen worden door een stelsel waarin de deelstaten eigen fiscale en financiële verantwoordelijkheid hebben.'' Dat vraagt om een herziening, Dewael noemde het een 'aanpassing', van de financieringswet. Volgens de liberaal kan daarover snel een vergelijk worden gevonden in de Conferentie voor Staatshervorming.

EERSTE VERSNELLING

Intussen schakelden de onderhandelaars van de Conferentie voor Staatshervorming in eerste versnelling over. Deze week beginnen de eigenlijke werkzaamheden. Het evaluatieverslag van de senaatscommissie voor Institutionele Aangelegenheden ligt op tafel. Daarin staan niet minder dan 250 knelpunten over de bevoegdheidsverdeling vermeld. Er wordt daarin ook gewag gemaakt van samenwerkingsproblemen tussen de verschillende overheden van het land.
Er rezen nogal wat misverstanden over die punten waarover in de Senaat een vergelijk tussen de vertegenwoordigers van de deelstaten zou zijn gevonden. Telkenmale had men het over de '17' punten, terwijl die nergens expliciet werden weergegeven. Overigens is er tijdens de vorige legislatuur niet over de punten gestemd. Vlaams parlementslid *Ludwig Caluwé* (CVP), die destijds verslaggever in de senaatscommissie was, liet verstaan dat er over 7 punten een vergelijk werd gevonden en over 20 punten een consensus in het verschiet ligt.
Medewerkers van de *Costa*-voorzitters *Patrik Vankrunkelsven* (VU&ID) en *Philippe Moureaux* (PS) beslisten daar anders over. Na een, naar verluidt, opbouwend gesprek stelden de werkgroepen een lijst van 50 punten op waarover onderhandeld kan worden. Vankrunkelsven meent dat deze uitgebreide lijst niet hoeft te betekenen dat alle agendapunten grondig besproken worden. „Voor de kleine zaken waarover al een akkoord was, is er geen Costa nodig.''
Deze week worden in de Costa de inhoud van de lijst besproken en de volgorde van behandeling bepaald. Daarna worden concrete teksten onder de loup genomen. Tegelijk wil men ook in tweede versnelling overschakelen. Zo wordt gedacht aan de oprichting van een tweede werkgroep. Die zou zich moeten buigen over de regionalisering van de gemeente- en provinciewet. Bovendien willen vooral de Vlaamse onderhandelaars de deelstaten in staat stellen autonoom afcentiemen toe te kennen. De Vlaamse regering heeft alvast een 'strategie' van de Franstaligen overgenomen. Zo schreef de Franse gemeenschapsregering bijkomend onderwijsgeld reeds in de begroting, geld dat door de federale regering zou zijn beloofd, maar waarover nog onderhandeld moet worden. Onder druk van de VU-ministers, heeft de Vlaamse regering het bedrag dat nodig is voor de toekenning van afcentiemen ook bij voorbaat in de begroting ingeschreven.

Dann

Taalvallei in de Velden van Stilte.

Redmond

3

Zaterdag jl. besliste de VU-partijraad om de samenwerking met ID21, onder bepaalde voorwaarden, op te drijven. Partij en beweging evolueren naar meer integratie.

Goede wil

Los van de discussie of de alliantie VU&ID tijdens de jongste parlementaire verkiezingen een voldoende electorale meerwaarde bood, kon een gesprek over nadere samenwerking en meer concrete afspraken tussen beide partners niet uitblijven. Vooreerst zijn er de nakende gemeentelijke- en provinciale verkiezingen. ID21 had stoutmoedig laten verstaan tijdens deze verkiezingen eventueel enkel onder eigen naam of met andere partners dan de VU in het strijdperk te treden. Dat schoot de VU in het verkeerde keelgat. De ergernis werd versterkt door het feit dat in steden als Aalst of Antwerpen ID21 over een vrij uitgebouwde structuur, met eigen, noem het maar, leden en werking beschikt. In andere gemeenten of steden is dan weer geen sprake van een behoorlijke ID-werking en wensen sommige VU-afdelingen enkel onder de eigen benaming aan verkiezingen deel te nemen.
Een ander pijnpunt heeft te maken met de verhouding tussen beweging en partij. Die is complex, al was het maar omdat er in het Vlaams parlement en in de Senaat wel ID-verkozenen zetelen en niet in de federale Kamer. En in hoeverre is ID21 nog een beweging wanneer haar verkozenen deel uitmaken van fracties en evenzeer parlementaire politiek bedrijven? Overigens lijken de nationale structuren van ID21 aardig op deze van de VU. Toegegeven, de vernieuwingsbeweging werkt met een netwerkstructuur en licht de 'bewegers' tijdig en volledig in. Toch kan niet ontkend worden dat de besluitvorming binnen ID21 via een 'open vergadering' , een 'forum' en een 'top' passeert. De open vergadering is vergelijkbaar met de VU-partijraad, het forum met het VU-partijbestuur en de 'top' met het Dagelijks Bestuur van de VU.
Een derde aspect heeft vandoen met invloed, profilering en strategie. ID21 gaat er prat op een niet onbelangrijke stem te hebben gehad bij de beslissing om als alliantie deel uit te maken van de Vlaamse regering en *Bert Anciaux* als minister voor te dragen. Qua profilering rees de vraag in hoeverre ID en VU andere standpunten over bepaalde thema's konden innemen en wie in naam van wie gezamenlijke standpunten bekend zou maken. ID21 vertoonde daarbij de neiging om zich als de vernieuwende pool van de alliantie op te stellen. De VU loopt daarmee het risico niet langer als een brede programmapartij, maar een louter nationalistische formatie te worden aanzien. Ook het strategisch element op langere termijn kan niet verwaarloosd worden. Voor de VU is partijpolitieke herkaveling of partijoverschrijdende samenwerking, zo werd in Blankenberge beslist, niet aan de orde. ID21 blijft herhalen dat dit wel in haar bedoeling blijft liggen.
Op de vraag van de VU om naar meer integratie te streven, wou ID21 meteen ingaan. De oproep van de democratische Vlaamsnationalisten bleek overigens gewettigd. Zolang ID21 bestaat, biedt een VU&ID-lijst zowel op nationaal, provinciaal als op gemeentelijk niveau meer voordelen dan een situatie waarbij VU en ID apart opkomen of met andere partners samenwerken en daardoor elkaar beconcurreren. Tijdens een periode van electorale hoogspanning kan elke partij verwarring en verdeeldheid missen als kiespijn.
Dat hebben beide partners beseft. Op nationaal niveau heeft ID21 ingestemd met de nood aan overleg binnen een alliantiebestuur. Sommigen zullen het niet graag horen, maar in feite komt dit neer op een verruimd VU-partijbestuur. In dat bestuur zullen zeker 3 stemgerechtigde ID21'ers zetelen en één met raadgevende stem. Aangezien er geen alliantievoorzitter meer is, zou de VU-voorzitter niet steeds, zoals eerst voorgesteld, in naam van de alliantie spreken. Hoe het beloofde 'tendensrecht', bij ontstentenis van een gezamenlijk standpunt, in de praktijk zal worden omgezet, moet nog uitgeklaard worden. Veel zal afhangen van de nodige 'goodwill'. Ook het antwoord op de vraag wie, wanneer het woord zal voeren is nog niet gegeven. Al hoeft men zich daarover niet al te veel zorgen te maken. In het VU-partijbestuur zetelen ook tenoren die er al eens een min of meer afwijkende mening op nahouden en verkondigen.
Op gemeentelijk vlak rijst de vraag wat men zal aanvangen wanneer er geen VU&ID-lijsten, door onenigheid of bij gebrek aan ID'ers, worden samengesteld. Het ligt in de bedoeling om in dat geval niet met VU- of ID-lijsten op te komen.

(evdc)

Dann

De nieuwe minister van Justitie Marc Verwilghen (VLD) heeft al snel ontdekt dat communautaire verwikkelingen nooit ver weg zijn. Dat mocht hij ervaren in de kamercommissie voor Justitie van 9 november 1999. VU&ID-Kamerfractieleider Geert Bourgeois stelde er kritische vragen over twee actuele dossiers.

Ook Justitie communautair geladen

Vlaams parlementslid Jan Loones noemde de beslissing van minister Landuyt een strategische en beleidsmatige vergissing.

Eerst was er het incident over de uitvoering van het regeerakkoord m.b.t. het snelrecht. Op de ministerraad van 22 oktober jl. werd het voorontwerp van wet ter zake goedgekeurd, maar al vrij snel herriepen PS en Ecolo het akkoord. Daarop dreigde minister van Justitie *Marc Verwilghen* (VLD) met een regeringscrisis. Verwilghen eiste een volledige consensus binnen de regering.

Omdat het voor buitenstaanders onduidelijk bleef wat het eigenlijk voorwerp van debat binnen de regering was, wenste VU&ID-Kamerfractieleider en justitiespecialist *Geert Bourgeois* de minister hierover aan de tand te voelen.

MISVERSTAND?

De Izegemnaar wou vooral weten of de volledige regering nog achter het goedgekeurde voorontwerp staat. Bovendien had hij een hele rist vragen op zak. Zo is er de onduidelijkheid over de timing. Kan het snelrecht nog voor Euro 2000 operationeel worden? Zijn er voldoende middelen voorhanden om het snelrecht terdege te kunnen toepassen? Welk soort criminaliteit wil de minister met het snelrecht bestrijden? En heeft hij hierover met de magistratuur en met de advocatuur overleg gepleegd? Tot slot wou Bourgeois ook weten of de minister bij de benoeming van de snelrechtmagistraten de taalwetgeving in gerechtszaken, voornamelijk in het Brusselse, zal eerbiedigen.

In zijn antwoord zei Verwilghen dat heel die heisa te herleiden was tot een 'misverstand'. Volgens de minister hadden de Franstalige tegenstanders in de regering het voorontwerp niet of slecht gelezen. En hadden de magistratuur en de advocatuur hem niet verzekerd dat ze loyaal zouden meewerken? Al dringen ze tegelijk aan op de nodige middelen. Volgens Verwilghen bestaat daarover geen onenigheid. Alleen krijgt hij het exacte cijfer nog niet ingevuld. Pas bij de begrotingscontrole, vanaf begin 2000, kan dit gebeuren... De minister van Justitie zei ook nog dat hij verwacht dat elk gerechtelijk arrondissement hem zal meedelen wat de noden ter zake zijn.

GERECHTELIJKE ACHTERSTAND

Tijdens diezelfde commissievergadering kreeg Verwilghen ook vragen over een ander 'communautair justitiedossier' voorgeschoteld. Wat met de gerechtelijke achterstand bij het Hof van Cassatie? Enkele weken geleden maakte het Hof zijn verslag over het gerechtelijk jaar 1998-1999 bekend. Daaruit blijkt dat, mede door het Agusta-Dassault-proces, de achterstand bij het hoogste rechtscollege van het land opnieuw zorgwekkend is gestegen. Bovendien is het verschil tussen het aantal Nederlandstalige zaken en het aantal Franstalige zaken nog verder opgelopen. Daardoor moeten de Nederlandstalige magistraten een steeds grotere inspanning leveren om de achterstand binnen redelijke proporties te houden.

Bourgeois vroeg dan ook naar de juiste cijfers van de gerechtelijke achterstand. Hij eiste bovendien een correcte weergave van het aantal Nederlandstalige en Franstalige zaken. Hij vroeg de minister hoe deze de achterstand bij het Hof van Cassatie zal wegwerken en hoe scheeftrekkingen ter zake, vooral aan Nederlandstalige kant, opgelost kunnen worden.

Het antwoord van Marc Verwilghen was niet volledig afdoend. Zo kon hij geen exacte cijfers meedelen over de gemiddelde doorlooptijd van de Nederlandstalige en Franstalige zaken bij het Hof, terwijl er ook hier duidelijke verschillen zijn.

De minister meende dat er een aantal maatregelen kan genomen worden om de gerechtelijke achterstand op te lossen. Zo stelt hij bijkomende aanwervingen in het vooruitzicht. Daarbij zouden er meer Nederlandstalige dan Franstalige referendarissen aangesteld worden; die leidende ambtenaren bereiden de arresten van het Hof voor. De minister denkt tevens aan een detachering van een Nederlandstalige magistraat van het Hof van Beroep van Brussel, aan een interne reorganisatie van het Hof (door onder meer Franstalige magistraten zitting te laten nemen in Nederlandstalige zaken) en aan het aanpakken van de structurele oorzaken van de achterstand.

MERKWAARDIG

Merkwaardig was dat Verwilghen uitdrukkelijk verklaarde geen voorstander te zijn van het doorbreken van de taalpariteit onder de raadsheren van het Hof. Momenteel zijn er 15 Nederlandstalige en 15 Franstalige magistraten in het Hof van Cassatie. In zijn jaarverslag suggereerde het Hof zelf om deze pariteit te doorbreken, in die zin dat enkel in de Algemene Vergadering (en dus niet meer in de verschillende 'Kamers') de pariteit zou gehandhaafd worden. Verwilghen deed deze suggestie evenwel af als een 'theoretische, hypothetische mogelijkheid' die door het Hof was geopperd.

Nico De Smet

Een vergissing

In het Vlaams parlement stelde *Jan Loones* (VU&ID) een actuele vraag aan minister van Toerisme *Renaat Landuyt* (SP). De minister wil voor de toeristische promotie in het buitenland de naam Vlaamse kust door Belgische kust vervangen. Vlaams volksvertegenwoordiger Jan Loones, tevens schepen in de kustgemeente Koksijde, had het over ,,zowel een strategische als beleidsmatige vergissing.''

,,Voor ons'', aldus Loones, ,,staat het begrip Belgische kust voor een commerciële vorm van toerisme die louter op consumptie gericht is. Bij het concept Vlaamse kust denken wij veeleer aan toerisme met een culturele visie. Daarbij wordt de kust verbonden met de Vlaamse kunststeden en het groene achterland, met inbegrip van de Westhoek en Flanders Fields.'' Loones vroeg of de minister ter zake overleg met de Vlaamse regering, de betrokken sector en dienst *Toerisme Vlaanderen* had gepleegd. ,,Of is de uitspraak van de minister een ballonnetje dat zomaar werd opgelaten?''

Landuyt reageerde gepikeerd. ,,Wij willen het toerisme, dat goed is voor 200.000 banen, au sérieux nemen.'' Zo, zo. Is de term Vlaamse kust voor de Bruggeling niet 'sérieux' genoeg? En wat moet men denken van deze opwerping? ,,Het toerisme mogen we niet als vehikel hanteren voor de promotie van een bepaalde opvatting over Vlaanderen.'' De minister liet in het midden wat hij onder 'bepaalde opvatting' verstaat. Enige verduidelijking ter zake zou hem gesierd hebben. Voorts stelde de socialist dat ,,de wetten van de marketing eisen dat men zich aanpast aan een bepaalde doelgroep.'' De Franstaligen zouden het niet beter uitgedrukt hebben.

CVP-fractieleider *Eric Van Rompuy* noemde het antwoord van de minister 'beschamend'.

Jan Loones sloeg de nagel op de kop: ,,De marketing leert ook dat men een product onder één naam aan de man moet brengen.''

SCHEEFTREKKING BETONNEREN?

In de Kamer van Volksvertegenwoordigers ondervroeg *Annemie Van de Casteele* (VU&ID) federaal minister van Sociale Zaken en Pensioenen *Frank Vandenbroucke* (SP) over de scheeftrekkingen in de ziekteverzekering. Die zijn voor een belangrijk deel te wijten aan de financiering van de ziekenhuizen. Zo werd het financieringsstelsel aangepast. Niet meer het aantal bedden, wel de 'intensiteit van de zorgen' dienen als financieringsbasis.

,,Op zich'', aldus Van de Casteele, ,,is dat een goede zaak. Maar, in de praktijk blijkt één en ander verkeerd te lopen. De scheeftrekking in de richting van Franstalig België wordt erdoor bevestigd.'' Zo rekende het *Onafhankelijk Ziekenfonds* uit dat in het Brusselse ziekenhuis *Baron Lambert* tijdens 9 van de 10 bevallingen moeder of kind 'gereanimeerd' moesten worden. Het ziekenfonds had het over 'persoonlijke verrijking' van de artsen. Ook Annemie Van de Casteele kwam met merkwaardige cijfers voor de dag. ,,Een paar artsen heeft onlangs uitgerekend dat slechts 27% van de Vlaamse ziekenhuizen supplementaire financiering krijgt voor intensieve zorgen. Ze gaan ervan uit dat de in 1997 vastgestelde wanverhoudingen blijven bestaan. 66,5% van de Brusselse en 62% van de Waalse ziekenhuizen kregen toen bijkomende financiering.''

De politica vroeg de minister of hij ter zake cijfers kon weergeven voor het jaar 1998. Op die vraag bood de minister geen bevredigend antwoord. Hij zei wel dat misbruiken moeten tegengegaan worden ,,op basis van de gemiddelden van de vorige jaren.''

,,Op die manier'', aldus Van de Casteele, ,,zal u de bestaande scheeftrekking betonneren.''

(evdc)

Het is nú

of nooit meer!

Reddingsplan voor WIJ

Op 9 oktober '99 sprak de partijraad zich uit om het weeblad WIJ een kans op overleven te geven, daartoe werd op voorstel van het partijbestuur een Comité voor de redding van WIJ opgericht. Zaterdag jl. aanvaardde de partijraad een reddingsplan dat vandaag aan de lezers wordt voorgelegd. Wie een hand wil toesteken kan een verbintenis met het reddingscomité afsluiten.

BEDOELING

- WIJ weer leefbaar maken en leefbaar houden;
- Dieper doordringen in het hart van de Vlaamse opinie;
- Het kanaal tussen partij en achterban openhouden;
- ***Tegen oktober 2000 het huidige aantal abonnees verdubbelen (=7.000)***

COMITE

Van het *Comité voor de redding van WIJ* maken deel uit: *Frans Baert, Frieda Brepoels, Geert Bourgeois, Jan Caudron, Jan Loones, Maurits Van Liedekerke, Pieter Vandenbroucke* (VUJO). Het aantal leden kan worden uitgebreid worden.
Dit comité stelt een platformtekst op en begeleidt de actie. De campagne loopt onder het motto: Het is **nú** of nooit meer!

WERVERSGROEP

Naast het comité komt een *Werversgroep*, deze bestaat uit mensen die zich vrijwillig engageren om nieuwe abonnementen te werven en anderen aanzetten hetzelfde te doen.
Bedoeling moet zijn om minstens 100 mensen te vinden die elk 5 nieuwe abonnementen aanbrengen. **(500 is het streefcijfer)**
WIJ brengt wekelijks een overzicht van de resultaten.

DE AFDELING WERFT

De voorzitters van de VU-afdelingen doen met hun afdelingsbestuur mee aan de actie 'De afdeling werft'. De opdracht bestaat er in dat elk van de 200 VU-afdelingen 10 nieuwe abonnementen zou aanbrengen. **(2.000 is het streefcijfer)**
Van de arrondissementsbesturen wordt verwacht dat zij deze opdracht in de raad bespreken en een stand van zaken bijhouden.
Er wordt een afzonderlijke 'Top20' voor de afdelingsresultaten voorzien.

OPERATIE 1+1= 7.000

Dit is een actie waarbij àlle abonnees betrokken worden, hen wordt gevraagd om 1 nieuw abonnement aan te brengen: de *Operatie 1+1= 7.000.*
De opdracht is zo eenvoudig als ze moeilijk is:
als elke WIJ-abonnee 1 nieuwe abonnee aanbrengt is de opdracht geslaagd.
Er is natuurlijk meer nodig dan deze eenvoudige 'optelsom', abonnees vallen weg en moeten vervangen worden. **(1.000 is het streefcijfer)**

WIJ-PLUS-FONDS

Abonnees die niet kunnen werven en toch hun steentje willen bijdragen tot de actie kunnen het bedrag van een nieuw abonnement (1.800 fr.) in een *WIJ-plus-Fonds* storten.

Voor het toekennen van dat abonnement zijn er twee mogelijkheden:
-ofwel duidt de schenker een begunstigde aan;
-ofwel put de redactie uit het bestand van lezers die in het voorbije jaar om financiële redenen hebben afgehaakt.

BIJDRAGE REDACTIE

De redactie onderzoekt wat er aan de huidige WIJ kan verbeterd worden, nieuwe rubrieken en/of andere losse medewerkers, een vernieuwde lay-out, enz...
De redactie is steeds bereid om op vergaderingen van afdelingen en arrondissementen de actie te komen toelichten. De actie wordt ondersteund via het VU-ledenblad *De Toekomst.*
Om de campagne mogelijk te maken kende het Dagelijks Bestuur het Comité een voorlopig budget van 250.000 fr. goed.

Het secretariaat voor de reddingsactie berust bij Mia De Prins en Hilde De Leeuw (tel: 02/219.49.30, fax 02/219.97.25, e-post: redactie@vprti.be

5

Mijn verbintenis

JA, ik doe ook mee aan de redding van WIJ!
Het Comité kan op mij rekenen, daarom (duid uw keuze(s) aan)

- ❑ treed ik toe tot de *Werversgroep*
- ❑ doe ik met mijn afdeling mee aan de actie *De afdeling werft*
- ❑ doe ik mee aan *Operatie 1+1= 7.000*
- ❑ stort ik vandaag 1.800 fr. in het *WIJ-plus-Fonds* (rek. nr. 435-0272161-59) en schenk het abonnement aan (naam en adres begunstigde):

_____

Om mijn engagement te beklemtonen vul ik deze verbintenis in

Naam: _____
Adres: _____
_____
Tel: _____ Fax: _____
e-postadres: _____

Sturen naar: Redactie WIJ, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel; fax: 02/219.97.25

Vrouwenbeweging heeft geen nood aan mediastunts

Vlaams minister van Gelijke kansen *Mieke Vogels* pakte uit met een plan om iedere werknemer de kans te geven gedurende zijn of haar loopbaan één jaar zorgkrediet op te nemen. Eén jaar gespreid over de hele loopbaan om zelf de zorg op te nemen voor kinderen, ouderen, zieke familieleden. Op het eerste zicht een prachtig initiatief dat tegemoet komt aan de vraag naar meer levenskwaliteit. Minister Vogels geeft daarmee meteen aan dat ze beseft wat de uitdaging voor de komende eeuw is, de steeds moeilijker wordende combinatie tussen, arbeid, gezin en tijd voor zelfontplooiing.
De vraag blijft hoe de Vlaamse minister voor Gelijke Kansen denkt dit plan waar te maken en te financieren. Zij wil in eerste instantie een beroep doen op de goede wil van de sociale partners en meer bepaald op de inspanningen van de werkgevers. Voor de financiering rekent ze op de middelen uit het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD). Dit heeft Mieke Vogels althans in het Radiomagazine 'Voor de Dag' verklaard.
Een interessante piste, ware het niet dat de minister niet bevoegd is voor deze materie. Zelfs geen van haar collega's in de Vlaamse Regering is hiervoor bevoegd. Ondanks regelmatig aandringen van de VU-fractie tijdens de voorbije jaren om het FCUD over te hevelen naar de gemeenschappen, waar het thuishoort om een samenhangend gezinsbeleid mogelijk te maken, is dit nog steeds federale materie. Misschien was er dan toch onverwacht een doorbraak in dit dossier?

KOFFIEKLETS

Tijdens het vragenuurtje in de Kamer werd deze illusie snel de grond in geboord. De bevoegde minister *Laurette Onkelinx* hoorde het in Keulen donderen en liet collega *Durant* op mijn vraag antwoorden dat ze de zaak zal onderzoeken. Griekse kalender dus.
Conclusie: Mieke Vogels kan haar plannen niet waarmaken omdat ze jammer genoeg niet over de bevoegdheden hiervoor beschikt. Wij roepen Mieke Vogels op om wat te doen aan die beperktheden en op zijn minst ons pleidooi voor de overheveling van het FCUD te ondersteunen en te bepleiten bij haar groene collega's in de federale regering. Werken aan levenskwaliteit voor mannen en vrouwen is inderdaad een belangrijke uitdaging. Het debat moet gevoerd worden. Maar niemand heeft baat bij ronkende verklaringen die niet kunnen waargemaakt worden.
Tenslotte nog één tip voor de minister: spreek a.u.b. niet over 'het recht op koffieklets voor vrouwen'. Het zal onze mannelijke collega's politici alleen maar aanzetten om de hele discussie niet ernstig te nemen en dat is ze wel. Bovendien hebben, wat mij betreft, ook mannen recht op koffieklets. Gelijke kansen weet je wel.

Els Van Weert,
Kamerlid VU&ID

Na een uitgebreid bezoek aan Lubumbashi trekt Mark Vandommele het binnenland in. Dat wil zeggen dat hij en broeder Louis de Route Nationale nr. 7 oprijden. Dit is de legendarische weg die de Katangese hoofdstad met Kinshasa verbindt. Maar zo eenvoudig is dat nu ook weer niet: het is volop regenseizoen en de weg is vaker wég dan weg. Als u begrijpt wat onze reporter bedoelt...

♦ LANDUIT ♦

Leven langs de Route Nationale nr. 7

Kinderen verwelkomen hun Kankunda, de man van elk.

Op zoek naar het nieuwe Kongo (3)

Kongo, dat is nog altijd het 'binnenland', dat is nog altijd avontuur. Als we de Route Nationale nr.7 - Lubumbashi-Kinshasa - nemen waarschuwt broeder *Louis*: „Stel je niet te veel voor. Het is maar zeshonderd kilometer ver naar Kayeye, maar misschien geraken we er niet. Het is nog volop regenseizoen in Noord-Katanga en we naderen het permanente regenwoud. Het komt er nu op aan niet te verzuipen in de kuilen, ze staan vol water!"

NIET BETAALD...

De oude mijnweg Lubumbashi-Likasi-Kolwezi is dringend aan herstel toe. Van de brede autoweg blijft op vele plaatsen nauwelijks een karrenspoor breed verhakkeld asfalt over. Tussen Likasi en Kolwezi heeft het regime bulldozers ingezet, wellicht met de bedoeling de weg opnieuw aan te leggen. Vraag is of er geld zal zijn voor een nieuwe laag asfalt. Maar nu is hij nog berijdbaar. Tussen Kolwezi en het koolmijnstadje Luena is de weg, onverhard, toch behoorlijk. De mijn zorgt voor een ouderwets koloniale aanpak en houdt de weg open. Daarna begint het avontuur...

Kolwezi, Luena, mijnsteden. En steeds hetzelfde verhaal: de arbeiders worden niet betaald. In Kolwezi ligt zelfs de mijn plat, de arbeiders pikken het niet langer. *Rautenbach*, de Duitse Zimbabwaan die de mijnen kocht, komt zelf zijn voorstel doen: vrachtwagens zijn vanuit Zimbabwe op weg met maïsmeel, vis en olie. De elektriciteitsrekening van de cité zal niet worden opgehaald. Maar de zeer moderne *Krupp-band*, die de ertsen tussen ontginning en overbrenging naar de smelterijen reeds grotendeels zuivert, is en blijft in panne.

KLOOF

Even buiten Kolwezi, in Tshabula, vlak bij de Gécamines, hebben de paters *Salvatorianen* (Hamont) hun eigen seminarie. Pater *Gery Gregoor,* een veertiger uit Beverst, leidt met zachte hand de jonge kandidaten. Het is een nuchtere man, met een klare en ontwapenende kijk op de situatie.

Gery Gregoor: „De aanwezigheid van missionarissen, hun levensstijl en hun mogelijkheden maken de kloof tussen Noord en Zuid zichtbaar en voelbaar. Hoezeer we ook 'Afrikaan' willen zijn, toch is onze levensstijl westers, met moderne technieken, uitrustingen en gewoonten. Die levensstijl trekt jongeren aan. Het seminarie hier, dat is een belangrijke sociale promotie. Net zoals het in Vlaanderen ook lang een opstapje is geweest. Reeds tijdens hun opleiding hebben de kandidaten het opmerkelijk veel beter dan hun leeftijdsgenoten in de dorpen. Dat leidt ook tot een enorm sociaal-culturele druk op hen die het 'halen'. De familie, de clan, het dorp berekenen de door hen geleverde inspanningen en vragen als 'vergoeding' een levenslange solidariteit. Die druk wordt voor velen later onhoudbaar..."

Het is niet het enige probleem. Ook de Oost-Europese missionarissen; vooral Polen en Kroaten, kunnen het moeilijk maken. Ze zijn op evangelisatiegebied erg conservatief „...waardoor het ganse probleem rond seksualiteit en aids wel eens op een verkeerde manier wordt aangepakt".

WE ZIJN VAN DE CHIRO...

In het mijnstadje Luena komen we bij een lokale Kongolese zustercongregatie terecht. De zusters scheurden zich af van de Vlaamse moedercongregatie, wilden meer op 'z'n kongolees' leven en hadden het aanvankelijk ook niet gemakkelijk met de Kongolese bisschoppen. Kongolees leven? Een zuster is werkzaam in de open koolmijn van de stad, als verpleegster. Haar inkomen is het basisinkomen van de kleine gemeenschap. Maar ze werd het jongste jaar niet één enkele maand uitbetaald. De overste heeft een vijftien km buiten de stad een akkertje gekocht. De twee fietsen, waarmee de zusters naar het veld reden, werden na twee dagen reeds gestolen. Een familie van een zuster probeerde maandenlang in de kleine gemeenschap te verblijven: beroep op de solidariteit. Toch geven ze het niet op. De jongste zuster, twintig jaar en kleuterleidster, trekt met een veertig jongeren zingend voorbij, wimpels van een restje door en door versleten paan, lapjes die voor een jeugdbewegingdas doorgaan. „Dat is onze chiro!" zegt de overste. Het is zondag. Uniformen zijn er niet (meer). Maar dat moet ook niet. Het is de sfeer die telt.

BROEDER KANKUNDA

Van Luena gaat het verder, richting Kamina. Vanaf hier is de fameuze Route Nationale nr 7 versmald tot een nauwelijks berijdbaar karrenspoor, vaak begroeid met meterhoog olifantegras. Af en toe duikt onze 4x4 een of andere put in. Zolang het licht is valt het nog mee, maar in het duister verdwijnen de lichten even onder water, en ademen we opgelucht als we niet wegschuiven of een boom raken. Vaak is het hotsen over pure rotsblokken, alsof we een rivierbedding berijden in een of andere Camel-trofee. De barrages zijn ver weg, militairen niet meer te zien. Soms rijden we een dorp door, een joelende menigte kinderen zwermt rond de wagen. Vanaf Kabondo Dianda tot Kayeye zijn we in de dorpen aan verplichte stops toe. Oorzaak: broeder Louis. Voor het eerst sinds maanden keert de franciskaner-broeder terug naar zijn streek: geen kerk, school, hospitaaltje of dispensaria, zelfs geen bruggetje of hij kan zeggen: hieraan heb ik meegewerkt, dat heb ik rechtgezet, dat hebben we toen aangelegd. 'Kankunda', - zo sterk als de inlandse eik - al zie ik elke morgen hoe broeder Louis zijn pilletje voor het hart slikt...

Broeder Louis heeft het enkele maanden na de machtsovername door *Kabila* erg moeilijk gehad. Een handvol jongeren, dat had meegewerkt binnen zijn Precad, een lokale Ngo voor gemeenschapsontwikkeling, - landbouw, vrouwenwerking, wegenbouw en -onderhoud -, wilde zich graag van de kassa meester maken. De jongens sloten snel aan bij de *alliantie* van de nieuwe president, kregen een functie en meenden beslag te kunnen leggen op de middelen van de organisatie. Het hele bestuur van Precad werd opgesloten, maar dat was zonder broeder Louis gerekend. Hij stapte naar de rechters, en, o wonder, hij haalde gelijk... Iedereen werd vrijgelaten, Precad kon opnieuw aan de slag. Ook dat is het nieuwe Kongo! Bij Kabila kan je alvast in zijn geboortestreek je recht halen, zelfs al is het tegen de eigen presidentiële aanhang in...

Leven in de brousse, zoals het was en is.

ZUSTER IDA

Kabondo-Dianda is een internationale samenleving. Twee Poolse missionarissen besturen de parochie, Spaanse zusters leiden de lagere en middelbare meisjesschool, Kongolese zusters beredderen het hospitaal. Deze morgen blijft zuster *Ida* in bed. Een nachtelijke keizersnede en een opkomende malaria, hebben haar geveld. Zuster Ida is geneesheer, studeerde in Luik en in Antwerpen en leidt sinds een paar jaar het brousse-hospitaal. Tegen de zin van haar bisschop in, die haar liever in de stad had. Maar zuster Ida wou zo nodig in het brousse-hospitaal. Een jongere zuster heeft ze tot vroedvrouw opgeleid, een andere is actief bij TBC-patiënten. Met geld van het Duitse *Misereor* laat ze nieuwe waterputten slaan. Het is een mooi, eenvoudig en goed onderhouden hospitaal, goed beheerd ook. Maar de medezusters vinden dat zuster Ida zichzelf overschat. 24 op 24 uur is ze beschikbaar. Met weinig middelen, weinig medicamenten doet ze wonderen. Een zachte hand, en toch een ijzeren discipline. Voor de medezusters, voor de patiënten. Ik denk aan haar Katangese collega's die met zo'n 200 naar Zuid-Afrika zijn getrokken om daar, tegen een behoorlijk inkomen, op het platteland hun job uit te oefenen.

Zuster Ida zucht: „Ik begrijp het, zij moeten leven, hun familie onderhouden. Soms wou ik dat wat het buitenland via een paar Europese dokters aan gezondheidszorg besteed zou uitgeven om twintig keer meer Katangese dokters te werk te stellen. Want echt, van wat een buitenlands geneesheer hier verdient en aan infrastructuur en middelen meekrijgt, daarvan kan ik hier onmiddellijk twintig dokters werk geven. En ze zullen het graag doen, neem dat maar van mij aan..."

Het geheim van zuster Ida? Geloven, niet alleen in God, maar ook en vooral in haar eigen mensen.

Mark Vandommele

Volgende week slot:
Overleven is de kunst

Afgelopen zondag pleitte het OVV, onder aanvoeren van voorzitter Matthias Storme, voor meer Vlaanderen. Hij kon daarbij rekenen op de steun van 2.000 aanwezigen.

Wevako

Ruim 2000 aanwezigen woonden in Brussel de tweede OVV-feestmeeting bij. Onder hen (vlnr.) Matthias Storme, Eric Suy en Jacques Claes.

7

♦ ACTUEEL ♦

Veel volk voor Vlaamse staat

Het *Auditorium 2000* van de Brusselse Heizelpaleizen was afgelopen zondag jl. tot de nok toe gevuld met Vlaamsgezinden. Onder hen ook het gros van de parlementsleden van VU en Vlaams Blok. Bijna had het feest niet plaatsgevonden in Brussel. *François-Xavier De Donnéa*, voorzitter van het tentoonstellingspark van Brussel, had de dinsdag voorafgaand aan de manifestatie nog laten weten dat de zaal omwille van 'technische redenen' niet beschikbaar zou kunnen zijn voor deze tweede 'Feest-Meeting' van het *Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen* (OVV). Het huurcontract werd daarop eenzijdig verbroken. Het OVV tekende onmiddellijk verzet aan bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg. Die oordeelde in kortgeding dat de *vzw Heizelpaleizen* geen overmacht kon inroepen gezien zij zelf aan de basis lag van de overboeking. Tijdens het kortgeding werden door de vzw ook politieke argumenten aangehaald. Ook daar hield de rechter geen rekening mee. Zelfs complete leken in de materie hadden kunnen veronderstellen dat een meeting die doorgaat onder het uitdrukkelijke motto 'Vlaanderen staat in Europa' een politiek karakter heeft. Het OVV bevond zich door het hele gebeuren in een soortgelijke situatie als de *Bond van Grote en Jonge Gezinnen* tijdens haar 'Brusseldag'. Toen weigerde Brussels FDF-schepen *Olivier Maingain* het *Koning Boudewijn*-stadion open te stellen voor deze Vlaamse organisatie. ,,Brusselse kringen voeren duidelijk een beleid om de Vlamingen uit hun hoofdstad Brussel weg te pesten. Het is niet omdat iets niet past in het belgicistische kraam van de echte machthebbers van dit land dat de grondwettelijke vrijheid van vergadering terzijde geschoven kan worden. De rechter is duidelijk: ook de Vlaamse beweging heeft vrijheid van vergadering'' luidde het letterlijk in een OVV-mededeling.

Vóór het gebeuren zelf was - op een enkele rijkswachtvoertuigen na - weinig te merken van de heisa die aan de meeting voorafging. *Voorpost*-leden trachtten de laatste kaarten nog aan de man te brengen, het *VNJ* maakte zich op om ordelijk - en met ongetwijfeld koude knieën - de zaal binnen te gaan. Binnen verdrongen enkele neutrale en Vlaamse ziekenfondsen elkaar om hun waar aan de man te brengen. Voorts waren er ook infostands van onder meer de *Vlaamse Volksbeweging* en het VNJ.

HET DRIELUIK

Het evenement was opgebouwd in drie aparte delen. Na de toespraak van VVB-voorzitter *Ivan Mertens* lieten zes muzikanten de bazuinen schallen als ware het om de muren rond België in te laten storten. Daarna was het aan de close harmony-groep *Voice Mail* om met *Verminnens* 'Mooie dagen' een eerste onderdeel in te leiden. Het - sta het ons toe: infantiele - toneeltje dat volgde maakte de toeschouwers er op een karikaturale manier op attent dat Vlaanderen wel degelijk iets te bieden heeft en dat veel wat 'Belgisch' heet te zijn, eigenlijk 'Vlaams' is. De belgicist van dienst was een man, getooid met een tricolore-kokarde, die *La Libre* las.

Na een muzikaal intermezzo - dat, ook al gezien het publiek, veel gelijkenis vertoonde met een mini-Zangfeest - volgde het deel 'Vlaanderen mijn staat'. Daarin belijdde een aantal bekende en minder bekende Vlamingen zijn geloof in een Vlaamse staat. Onder hen prof. em. *Jacques Claes*. In een onderhoudend, maar nooit plat betoog pleitte hij er onder meer voor om de 'Lamme Goedzak', die 'ingebakken is in de Vlaamse chromosomen', even los te laten en met meer Vlaams zelfvertrouwen voor de dag te komen. In een videoboodschap spiegelde publicist *Guido Naets* Vlaanderen aan Ierland. Daar gaat de heropleving van het Keltisch cultuurleven hand in hand met een economische opbloei. Ook in deze regio moet zoiets mogelijk zijn. VTB-voorzitter prof. *Eric Suy* wees de aanwezigen erop dat Vlaanderen alle potentieel heeft om als onafhankelijke staat erkend te worden. ,,Het kleinste lid van de VN telt amper 15.000 inwoners'' was één van zijn argumenten. Hij had tegelijk de niet mis te verstane boodschap dat het niet volstaat om dat allemaal 'hier onder elkaar te zitten verkondigen'. Vlaanderen moet niet alleen een erkenning krijgen, ook een *her*kenning.

Na opnieuw een (al te lang) muzikaal tussenstuk werden enkele buitenlanders opgevoerd die de lof van Vlaanderen kwamen zingen. Onder meer de auteur *Patricia Carson* las, via een videoprojectie, een stuk voor uit één van haar werken. Ook een Russische muziekgroep, die in Vlaanderen de beiaard leert bespelen, gaf enkele staaltjes van zijn kunnen ten beste. Daarna was het, eindelijk, de beurt aan *Matthias Storme* (zie kader) om, met de bijbel in de hand, de onafhankelijkheid voor te bereiden.

COMMENTAAR

Naarmate het gebeuren vorderde rees bij ons de vraag wat de gemiddelde Waal zou denken bij het aanschouwen van deze druk bijgewoonde, Vlaamse meeting in het hart van wat totnogtoe ook de Belgische hoofdstad is. De dame naast ons stelde de wedervraag: ,,Wat denk je dat de gemiddelde Vlaming hiervan denkt?'' Deze OVV-bijeenkomst liep over van de goede bedoelingen - soms gleden de protagonisten er zelfs over uit, maar ze bevatte ons inziens tegelijk nog iets teveel Vlaamse stereotiepen: de klaroenblazers, het bombastische, soms oubollige taalgebruik, ... Het zou bv. *De Morgen* en *La Libre* opnieuw iets hebben gegeven om zich bijzonder vrolijk over te maken. Ook aan de regie kan volgend jaar zeker worden geschaafd. Want: de duur van een manifestatie loopt echt niet recht evenredig met de kwaliteit ervan. Mogelijk was de boodschap veel kernachtiger doorgedrongen in een programma van maximaal anderhalf uur. Het OVV levert veel inspanningen en kan daarbij ook op de (financiële) steun van velen rekenen. Het kan er maar beter voor zorgen dat dat zo blijft.

(gv)

België kan geen democratie verdragen

De OVV-voorzitter opende zijn 9 bladzijden tellende slotrede met 'Waarde landgenoten', een aanspreking die meteen op een massaal applaus kon rekenen. *Storme* had in zijn toespraak niet alleen oog voor de onafhankelijkheid op zich: Vlaanderen ziet zich ook gesteld voor economische, ecologische, demografische, sociale, culturele en politieke uitdagingen. Door het slechte imago van België in het buitenland worden deze uitdagingen voor Vlaanderen des te groter. Het deed hem besluiten dat Vlaanderen daardoor aan de Belgische ziekte lijdt.

De redenaar maande de Vlaamse beweging aan 'de eigen burgers, de eigen media en de eigen politici' te wijzen op een grote blinde vlek. ,,Door jullie blindheid zie je niet dat België geen echte democratie kan overleven. Dit is de essentie van onze analyse: België kan geen democratie verdragen. Meer democratie betekent noodzakelijk minder België. En omgekeerd: meer Vlaanderen zullen wij slechts bereiken door meer democratie.'' In dat Vlaanderen kiest hij ,,voor een sociale rechtsstaat met de grootst mogelijke ruimte voor vrijheid van persoon, gezin, vereniging en kleine gemeenschappen. Vlaanderen mag geen klein België worden.'' En ook: ,,Wij moeten ons verleden in ere houden door het te her-denken, niet door er ons in te koesteren. Onze belforten moeten niet dienen om ons te verschansen, maar om beter vooruit te zien op de wereld die op ons afkomt. Vlaanderen moet een huis zijn met vele kamers, waar kunst en vrijheid bloeien. Respect voor diversiteit moet gepaard gaan met het behoud van sociale cohesie.''

Storme had ook een verwijt klaarliggen voor premier *Guy Verhofstadt*. Hij verweet hem het PS-dictaat te hebben geslikt en ,,het anti-Vlaamse immobilisme in uw regeerakkoord'' te hebben gebetonneerd en zijn verkiezingsbeloften te hebben begraven in een Costa.

En wat willen Storme en het OVV? ,,Wij willen een Europees en geen Belgisch Vlaanderen, en dus een Europese lidstaat en geen Belgisch gewest.'' Vooral in wat hij steevast 'Noord-Nederland' noemde zag Storme een bevoorrechte partner voor Vlaanderen, de 'Zuid-Nederlanders'. ,,Laat samengroeien wat samenhoort, niet overhaast, maar wel in een hogere versnelling dan vandaag.''

Om de critici – die hem zouden verslijten voor een 'separatist' - voor te zijn herinnerde hij aan het feit dat ook de Belgische staat ontstaan is uit een separatistische beweging. ,,(...) dat zij tot stand is gekomen op een ongrondwettige wijze, dat dit geschiedde door de drijverijen van de activisten van die tijd, die met de Franse bezetter hadden gecollaboreerd, maar anders dan de Vlaamse activisten honderd jaar later, nauwelijks enige repressie mochten ondervinden (...) en zichzelf zonder enige legitimiteit tot Voorlopig Bewind te benoemen.''

Een onafhankelijk Vlaanderen is niet voor morgen, beseft ook Storme: ,,De Vlaamse beweging is realistisch genoeg om te beseffen dat dit doel wellicht stapsgewijs moet worden bereikt. In die stapsgewijze ontwikkeling moet prioritair worden gewerkt aan de defederalisering van de sociaal-economische en fiscale hefbomen en de versterking van de bevoegdheden van de Vlaamse gemeenschap in Brussel. (...) Als de Costa daar niet toe dient, dient ze tot niets, (...).''

Storme had afsluitend ook een 'Waalse vrienden, laten we scheiden'-oproep. ,,Stop die angst voor de vrijheid. Dan zullen onze beide volkeren bloeien. Dan zal het wantrouwen tussen ons wegvallen. Dan zullen onze belforten u als gasten noden en uw beiaarden ons. (...) Dan zullen uw hanen en onze leeuwen broederlijk naast elkaar wapperen.''

(gv)

WIJ
De regionale VU-krant

Dit najaar gaan in heel Vlaanderen bestuursverkiezingen door. WIJ brengt de data en de plaatsen waar deze worden gehouden. Als aan de stemming een randactiviteit is gekoppeld, wordt deze ook vermeld.

Afdeling: **Arr. Antwerpen**
Arr.: Antwerpen
Wanneer? Vr. 19 nov., om 20u.
Waar? CC Berchem, Driekoningenstraat 126 te Berchem
Info: Josée De Greef, 03288.58.80
Afdeling: **Nijlen**
Arr.: Antwerpen
Wanneer? 20 en 21 nov.
Waar? Tijdens Restaurantdagen
Info: VU-Nijlen
Randactiviteit: Restaurantdagen
Afdeling: **Kampenhout**
Arr.: Halle-Vilvoorde
Wanneer? Zo. 21 nov., van 18 tot 21u.30
Waar? Riant (Fauna Flora), Visserijlaan te Berg-Kampenhout
Info: Roger Swillen, 015/65.55.51)

Afdeling: **Zedelgem**
Arr.: Brugge
Wanneer? Zo. 21 nov., van 10 tot 13u.
Waar? Ontmoetingscentrum de Strooien Hane te Loppem
Randactiviteit: Drankje, versnapering en losse babbel met bestuursleden en/of mandatarissen.
Afdeling: **Arendonk**
Arr.: Antwerpen
Wanneer? Ma. 22 nov., van 20 tot 22u.
Waar? Postelboershof, Wampenberg in Arendonk.
Info: Jan Bouillard, 075/82.20.35.
Afdeling: **Brasschaat**
Arr.: Antwerpen
Wanneer? Di. 23 nov., van 20 tot 23u.
Waar? Oude Pastorij, Brasschaat

Afdeling: **Berlaar**
Arr.: Antwerpen
Wanneer? Za. 27 nov., tijdens jaarlijks etentje.
Waar? Zaal Rubens, Dorpsstraat 4.
Info: Walter Luyten, 03/482.11.93 en A. Bellens, 03/482.31.31.
Randactiviteit: Jaarlijks etentje.
Afdeling: **Gavere**
Arr.: Gent-Eeklo
Wanneer? Zo. 28 nov., van 10u.30 tot 12u.30
Waar? Café De Rooigem, Baaigemstraat 183 te Gvere
Info: 09/384.79.47 - Mark De Langhe

Voor meer info kunt u terecht bij Piet De Zaeger, Algemeen Secretariaat, tel. 02/219.49.30. Epost: piet.dezaeger@volksunie.be.

Vrouw zit VU-Lint voor

Op zaterdag 6 november jl. kozen de leden van de VU-afdeling Lint een nieuw bestuur, het bestaat uit 10 leden met evenveel mannen als vrouwen.
Maar voor de eerste maal in de Lintse VU-geschiedenis gaat het voorzitterschap naar een vrouw. *Els Madereel*, Crauwelshoeve 7 Lint, gaat de nieuwe VU-ploeg leiden. De functie van secretaris zal *Bart Van Hoof* op zich nemen. Penningmeester wordt *Frieda Vuylsteke*, als ondervoorzitters werden zowel *Frank Vercauteren* als *Geert Conaerts* aangeduid.
De belangrijkste taak van het nieuwe bestuur zal er in bestaan de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2000 grondig voor te bereiden.
Bij de parlementsverkiezingen van 13 juni won de Volksunie aan slagkracht. Ons ideeëngoed, het democratisch Vlaams –nationalisme, zit opnieuw in de lift. En wat in Vlaanderen kan, kan ook in onze gemeente. In oktober 2000 hebben we de kans de VU-aanwezigheid in Lint te vergroten. Een sterke afdeling met een dynamisch bestuur is een voorwaarde voor een offensieve partijwerking. Meteen is het belang van onze interne bestuursverkiezing duidelijk geformuleerd.

Oswald Valgaerts, gemeenteraadslid

VU-Gistel in het nieuw

Op zondag 24 oktober jl. kozen de leden van Volksunie-Gistel een nieuw afdelingsbestuur.
Politiek voorzitter is *Michel Bullyck* en *Paul Slabrouck* is voorzitter van de sectie organisatie. De secretarissen zijn *Philippe Van de Abeele* en *Erwin De Clerq*.
Andere rechtstreeks verkozen bestuursleden zijn: *Rony Anseeuw, Koen Astaes, Eddy Barbier, Gilbert Beirens, Germain Declerck, Christiaan De Jonghe, Luc Deschacht, Monica Devadder, Herman Peel, Roos Snauwaert, Greta Vandenbroele, Erik Vandevelde, Eddy Vanhonsebrouck, Daniël Verbeke* en *Annemie Zwaenepoel*.
Veel succes Gistel!

Ereburger van Westerlo (NY) wordt afdelingsvoorzitter

Jeff Biesemans, ereburger van Westerlo (NY) in... Amerika, wordt de nieuwe voorzitter van VU-afdeling Westerlo in... Vlaanderen.
Maurice Crabeels, supporter van Club Brugge, ondervoorzitter en vrouwenwerking. *Jos Hendrickx*, rad van tong en scherp van pen, en dus, secretaris. *Gui Versweyveld*, zorgzaam met alles, en gul met de centen, dus penningmeester. *Wilfried Draulans*, soms gemist en altijd onmisbaar, ere-voorzitter. *Lief Aerts*, duivel doet al, en dus organisatie. *Paul Biesemans*, altijd in de weer: propaganda. *Ludo Aerts*, militant uit de duizend: ledenwerving. *Annemie Thys*, stemmentrekker, pers en communicatie en seniorenwerking. *Jef Thys*, ouwe trouwe, en dus jongerenwerking, vorming en VVM
Veel succes VU-Westerlo!

VU-bestuur Izegem samengesteld

Op 23 oktober 1999 koos de Izegemse VU een nieuw bestuur. De zestien kandidaten werden allen rechtstreeks verkozen. Dit nieuwe bestuur kwam op 4 november 1999 voor het eerst samen in het Vlaams Huis voor de verdeling van de diverse functies.
Bart Rommel mag zich de komende drie jaar voorzitter van de afdeling Izegem noemen. Vervolgens werd *Christiaan De Forche* voor de vijfde opeenvolgende keer als secretaris verkozen. *Kurt Himpe* is de nieuwe ondervoorzitter geworden, en *Marc Pauwels* werd bevestigd in zijn functie van penningmeester.
Ten slotte kreeg een aantal bestuursleden nog diverse praktische taken toegewezen. *Bernard Depoorter* (OCMW-raadslid) wordt verantwoordelijke voor de organisatie en ondervoorzitter Kurt Himpe voor de propaganda. Gemeenteraadslid *Piet Seynaeve* staat in voor de redactie van het afdelingsblad en *Karol Moeyaert* en *Renata Blondeel* voor de vrouwenwerking. Kurt Himpe en arrondissementeel voorzitter (tevens gemeenteraadslid) *Erik Vandewalle* nemen de taak van de ledenwerving op hun schouders.
De taken 'jongerenwerking' en 'politieke vorming' werden niet concreet aan bestuursleden toevertrouwd, maar in het algemeen toegewezen aan respectievelijk de plaatselijke VUJO-afdeling en de Izegemse Dosfelkring.
Behalve degenen die hierboven met name werden genoemd, maken volgende leden nog deel uit van het bestuur: *Ivan Bourgouis, Hein Depoorter, Luc Guillemin, Pol Heldenbergh, Hans Samyn, Bart Vandamme, Mira Vandersaenen, Peter Vermeulen*, OCMW-raadslid *Jan Verbeke*, volksvertegenwoordiger en gemeenteraadslid *Geert Bourgeois* en gemeenteraadslid *Jan Maertens*.

Terma

De uitgebreide bestuursploeg van VU-Izegem met vooraan in het midden voorzitter Bart Rommel en zijn rechterhand secretaris Christiaan De Forche.

Verkiezingen arrondissements-besturen

Arr. **Antwerpen**
Wanneer? Vrijdag 19 nov., om 20u.
Waar? CC Berchem, Driekoningenstraat.

Arr. **Limburg**
Wanneer? Vrijdag 26 nov., vanaf 19u.30
Waar? Domein van Bokrijk, bovenzalen Kasteel.
Activiteit: Gastspreker is VU-voorzitter Patrik Vankrunkelsven

Arr. **Kortrijk-Roeselare-Tielt**
Wanneer? Zaterdag 27 nov.

Arr. **Brugge**
Wanneer? Maandag 29 nov.

Arr. **Leuven**
Wanneer? Vrijdag 3 dec.

Arr. **Halle-Vilvoorde**
Wanneer? Vrijdag 3 dec.

Arr. **Oostende-Veurne-Diksmuide**
Wanneer? Woensdag 8 dec.

Arr. **Turnhout**
Wanneer? Donderdag 9 dec.

Arr. **Gent-Eeklo**
Wanneer? Vrijdag 17 dec.

Actie voor de Leie

In volle herfstperiode hebben enkele jongeren beslist om inhoudelijk en actief te werken rond de vervuiling van de Leie.
Een eerste voorbereidingsvergadering vindt plaats op vrijdag 26 november 1999, om 20u. in taverne De Koekeliere, Bellegemplaats in 8510 Bellegem, schuin tegenover de Sint-Amanduskerk.
Ben jij ook geïnteresseerd om er gewapend met een dosis creatieve ideeën en een laaiend enthousiasme tegenaan te gaan? Welkom dan!

Info: Lieve Vanhoutte (Leuzestraat 16, 8510 Bellegem, tel. 056/25.60.07) of met Kurt Himpe (Baronstraat 4, 8870 Izegem, tel. 051/31.54.79).

Het partijbestuur deelt mee

Na afloop van het Volksunie-partijbestuur van maandag 15 november jl. werd volgende persmededeling verspreid.

WAAR MOEIT CLINTON ZICH MEE?

De Amerikaanse president Clinton pleitte ervoor dat Turkije volwaardig lid zou worden van de Europese Unie. De Volksunie beoordeelt deze uitspraak als een ongeoorloofde inmenging in Europese aangelegenheden. Blijkbaar beschouwt de president van de Verenigde Staten Europa als zijn achtertuin.
De VU verbaast zich bovendien over het tijdstip: Clinton ziet de Turkse toetreding als een evidentie op het moment dat mensenrechtenactivisten nog steeds Turkse folterpraktijken en politieke processen aanklagen. De Turkse staat maakt zich nog steeds schuldig aan de schending van elementaire mensenrechten. Dissidente en hervormingsgezinde politici (o.a. de verkozenen van de democratische partij Hadep) stellen zich door hun werk bloot aan vervolging. Zelfs de politieke en culturele basisrechten van bevolkingsgroepen als de Koerden of de Assyrisch-Chaldese gemeenschap worden geschonden. De Verenigde Staten hebben – ook in Navo-verband - de Turkse kwestie steeds vanuit een strikt militaire, geopolitieke visie benaderd. Voor de VU primeert de eerbied voor de mensenrechten en de volkerenrechten.
Tenslotte verwijst de VU naar de consequenties van een dergelijke beslissing. Gezien het Aznar-protocol zou de toetreding van Turkije tot de Europese Unie meteen erg nare gevolgen hebben. Volgens dit aanhangsel bij het Verdrag van Amsterdam worden de lidstaten immers geacht elkaars onderdanen uit te sluiten bij de asielprocedure. Een EU-lidstaat zou m.a.w. verplicht worden politieke vluchtelingen die Turks staatsburger zijn aan Ankara uit te leveren.

O.C.M.W. van Nijlen

Het O.C.M.W. van Nijlen maakt bekend dat volgende betrekkingen te begeven zijn voor mannelijke en vrouwelijke kandidaten:

1. In vast dienstverband:
één voltijdse betrekking voor een administratief medewerk(st)er (C1-C3).

2. In contractueel dienstverband:
vier halftijdse betrekkingen voor poetshulp (E1-E2).

De aanwervings- en benoemingsvoorwaarden kunnen bekomen worden op het secretariaat van het O.C.M.W.-Nijlen, Bevel-dorp 91 te 2560 Bevel (tel. 03/411.07.10 – fax 03/411.25.72).

De kandidaturen voor deze betrekkingen dienen **aangetekend** gericht aan de Voorzitter van het O.C.M.W., de heer Leo VERELST, p/a Bevel-dorp 91 te 2560 Bevel, uiterlijk op 09 december 1999.

De Secretaris,
L. Schoofs

De Voorzitter,
L. Verelst

advertentie

OOST-VLAANDEREN

Vr. 19 nov. ERPE-MERE: 'Actief burgerschap'. Lezing door Hilde Houwen. Vanaf 20u. in Administratief Centrum Steenberg, Oudenaardse steenweg te Bambrugge. Org.: VU-Erpe-Mere i.s.m. Rodenbachfonds.

Do. 2 dec. NINOVE: Uitstap naar Zenith met VVVG-Ninove. Vertrek m 9u. Centrumlaan-PTI-Ninove. Met bezoek aan stands voor 3de leeftijd, warm middagmaal en bezoek aan de Kon. Musea voor Kunst en Geschiedenis. Deelname: 1.200 fr. Info en inschrijven tot 22/11 bij Marcel Muylaert, 054/33.22.48.

Za. 18 dec. NINOVE: Kerstfeest van VVVG-Ninove. Om 12u.30 in Salons Ter Kloppers, Aardeweg 96 te Outer. Uitgebreid menu aan 900 fr. Niet-leden 1.000 fr. Bedrag vóór 10/12 storten op rek. 979-1300520-46 van VVVG-Ninove.

WEST-VLAANDEREN

Do. 18 nov. IZEGEM: Files: een onoplosbaar probleem?, door Peter Debaere. Om 20u. in de Bar van de Stedelijke Academie voor Muziek en Woord, Kruisstraat 15. Toegangsprijs 80 fr., abo's gratis. Org;: VSVK.

Vr. 19 nov. MOORSLEDE: Gespreksavond met Geert Bourgeois. Om 20u. in zaal St.-Jozef te Slijps-Kapelle. Org.: VU-Moorslede-Ledegem i.s.m. VCLD.

Vr. 19 nov. OOSTENDE: Voordracht door Lionel Vandenberghe, voorzitter IJzerbedevaartcomité. Om 20u. in De Vlasschaard, Oud Strijdersplein 4 te Stene-Oostende. Org.: VU-Oostende.

Ma. 22 nov. IZEGEM: Keizer Karel V, Vlaming en wereldheerser. Door dr. Johan Decavele. Om 20u. in de Plantijnzaal, Stadsbibliotheek. Info en vooraf inschrijven bij José Bogaert (051/30.10.39). Org.: VSVK.

Di. 23 nov. IZEGEM: 22ste Fietstocht. Start om 14u. aan het beeld 'Het paar', Korenmarkt. Org.: VVVG-Fietsclub.

Di. 23 nov. IZEGEM: Hutsepotsouper. Om 19u. in zaal Ter Maerel. Vooraf inschrijven bij Lucien Velghe (051/30.69.06). Org.: VVVG-Fietsclub.

Wo. 24 nov. BRUGGE: Jan Manssens over 'De situatie in Noord-Ierland'. Om 15u. in de Magdalenazaal, Violierstraat 7. Deuren om 14u. Na de activiteit is er koffietafel voor wie dit wenst.org.: VVVG-Brugge-Zuid.

Di. 30 nov. IZEGEM: De tijd van Keizer Karel V in de Franse literatuur (Charles De Coster en Marguerite Yourcenar). Door prof. Vic Nachtergaele. Om 20u. in de Plantijnzaal, Stadsbibliotheek. Info en vooraf inschrijven bij José Bogaert (051/30.10.39). Org.: VSVK.

Ma. 6 dec. ROESELARE: Sinterklaasfeest. Om 14u.30 in Parochiaal Centrum, Kattestraat 29. Org.: VVVG-Roeselare.

Vr. 10 dec. BRUGGE: Quiz. Wisselbeker Jean-Marie Bogaert. Om 20u.30 in Schippersschool, Komvest 40 (ingang witte houten poort). Inschrijven bij Joël Boussemaere (050/67.32.98) tot 4/12 per groep van 3. Deelname: 100 fr.p.p. Org.: Vlaams Forum.

Wo. 29 dec. IZEGEM: Kerststallentocht met FVV-Izegem. Meer info bij Renata Blondeel (051/30.48.08).

VLAAMS-BRABANT

Za. 20 nov. BIERBEEK: VU-ID-Eetfestijn. Van 17 tot 22u. in het Buurthuis te Korbeek Lo. Menu: soep, paling in 't groen of koninginnehapje of stoofvlees, dessert. Ook op zo. 21 nov. Van 11u.30 tot 15u. Org.: VU-Bierbeek.

Za. 27 nov. LENNIK: VU-campagne op de jaarmarkt: Sterkere en betere gemeenten in de 21ste eeuw. Samenkomst om 10u. aan Markt nr. 15. Org.: VU-Halle-Vilvoorde.

LIMBURG

Vr. 19 nov. MAASEIK: Guido Hellemans brengt Gezelle dichterbij. Met diareeks en voordracht. Om 20u. in de Stedelijke Openbare Bibliotheek, Bleumerstraat te Maaseik. Org.: IJzerbedevaartcomité i.s.m. DF-VVB-VVVG.

Za. 20 nov. HASSELT: Herfstavond in de Catharhinazaal, N. Cleynaertstraat. Herfstmaaltijd (400 fr., -12j. 250 fr.). Gastspreker: Geert Bourgeois. Inschrijven vóór 17/11 bij Frieda Brepoels, (011/23.30.59, fax 011/23.31.70). Org.: VU-Hasselt.

Za. 4 dec. OPOETEREN: 22ste Uilenspiegeldag in zaal De Riet te Opoeteren. Om 18u.30 eucharistieviering. Om 19u.30 feestviering met feestrede door Carlos Van Louwe, lekker tafelen, samenzang, tombola en de uitreiking van het Uilenspiegeleremerk. Deelname: 400 fr. Org.: IJzerbedevaartcomité Gewest Maaseik-Bree-Maasland. Info: W. Rosiers (86.35.38).

ANTWERPEN

Vr. 19 nov. TONGERLO (Westerlo): Om 15u. in 't Abdijke: video-projectie op groot scherm over 'De ondergang van de Wilhelm Gustloff in januari 1945'. Toegang vrij, ook voor niet-leden. Org.: SMF-Limburg.

Za. 20 nov. HOVE: Jaarlijks mosselfeest van VU-Hove. In het parochiaal centrum St.Jozef (Urania), J. Matteessensstraat 62. Deelname: 450 fr. (aperitief - mosselen - dessert) of 350 fr. (aperitief - koude schotel - dessert). Inschrijven bij Willem Nllet (455.65.46).

Wo. 24 nov. TURNHOUT: Lieven Dehandschutter over 'Nicolaas, de onbekende sint'. Om 20u. in De Warande, Keldercafé. Toegang gratis. Info: Klara Hertogs, 014/72.45.79. Org.: Vlaamse Kring Turnhout i.s.m. VCLD..

Do. 25 nov. BERCHEM: Gezelleavond. Om 20u. in CC te Berchem. Gastsprekers: Prof. Marcel Janssens en Chantal de Waele. Inkom 200 fr., vvk. 150 fr. Kaarten bij Monique (230.77.59 - na 18u.) of bij Paula (321.73.60). Org.: FVV-Berchem.

Vr. 26 nov. LIER: Herdenkingsmis voor overleden vrienden en familieleden. Om 19u. in St.Jacobskapel, Grote Markt te Lier. Celebrant: Pater Rufien van Ouytsel. Opgeluisterd door seniorenkoor 'T'en zal'. Org;: Vlaamse Kring en VOS-Lier.

Za. 27 nov. BERLAAR: VU-eetfestijn met bestuursverkiezing te Berlaar, Vanaf 19u. in zaal Rubens. Deelname 900 fr. Info: Walter Luyten (03/482.11.93) en A. Bellens (03.482.31.31). Org.: VU-Berlaar.

Za. 27 nov. BERCHEM: Jaarlijkse quiz met Bob Bolsens. Start om 20u. in het CC, Driekoningenstraat 126. Info: Thea van Gelder, 03/321.19.86. Org. Vlaamse Kring Berchem.

Do. 2 dec. BERCHEM: Bezoek tentoonstelling 'Elck zijn waerom'. Afspraak om 13u.30 aan het Musem voor Schone Kunsten. Inkom: 200 fr. + 150 fr. audiogids. Seintje geven als u meegaat. Org.: FVV-Berchem.

Ma. 13 dec. KALMTHOUT: Jan Verschueren over 'De werking van teleonthaal'. Om 20u.15 in Monida te Heide-Kalmthout. Deelname: leden 150 fr., niet-leden 200 fr. (1 consumptie inbegrepen). Org.: FVV-Kalmthout.

Za. 18 dec. BORGERHOUT: Hulde Wim De Meyer. Om 15u. misviering in OLV-Ter Sneeuw (Laar-Borgerhout). Nadien receptie en tentoonstelling in zaal Reuzenpoort, Reuzenpoortstraat te Borgerhout. Org.: Vlaamse Kring voor Volksontwikkeling.

Ma. 20 dec. EDEGEM: Hugo Cuyckens over 'Gevoelens en hun invloed op onze gezondheid'. Om 20u. in de Kleine zaal Elzenhof, Kerkplein Edegem. Org.: Culturele Kring.

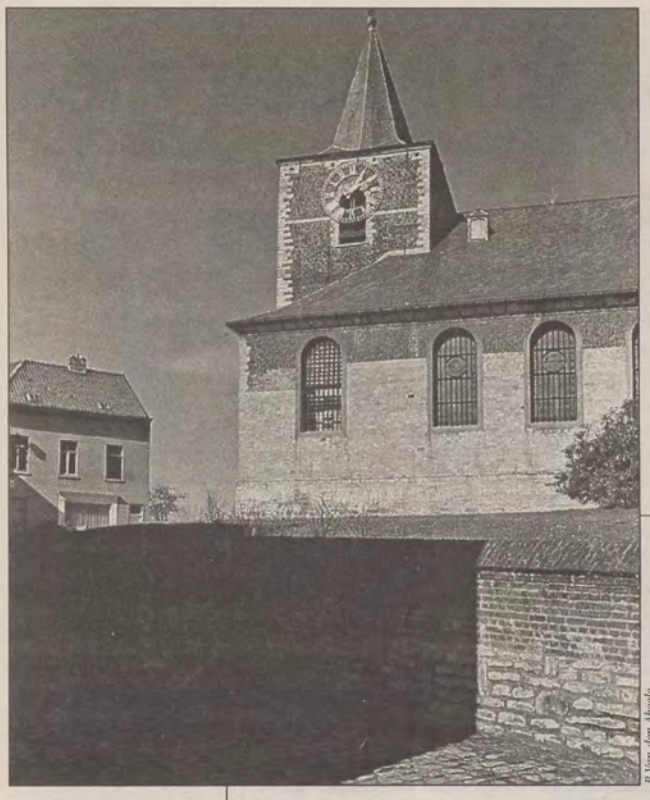

P. Van den Abeele

Nieuwe parochiale zones in Vlaamse Rand

SAMENLEVING

Linkebeek: preken in twee talen.

In een brief aan het Vicariaat Vlaams-Brabant van het aartsbisdom Mechelen-Brussel protesteert VU-provincieraadslid *Juul Denayer* (Halle) tegen het voornemen om in Vlaams-Brabant een aparte zone voor Franstalige gelovigen op te richten. Tot deze nieuwe uitsluitend Franstalige zone zouden de parochie O.-L.-Vrouw-Oorzaak-Onzer-Blijdschap van St.-Genesius-Rode (Middenhut) en de Franstalige parochianen van Linkebeek behoren.

Juul Denayer: „Dat de creatie van een zone uitsluitend voor Franstaligen niet overeenstemt met de geest en de letter van de jongste staatshervorming hoeft geen betoog. Vlaams-Brabant is homogeen Vlaams gebied, ook de faciliteitengemeenten zijn Vlaamse gemeenten.

Dit voorstel staat dan ook haaks op de visie van de Vlaamse partijen en bewegingen die de faciliteiten als uitdovend beschouwen en ze uiteindelijk ook willen afschaffen.

Ook de Franstalige gelovigen hebben tijd genoeg gehad om zich te integreren in de Vlaamse gemeenschap, ook zij moeten zich aanpassen."

MIDDENHUT-ZONE

Om tot deze herschikking te komen worden de parochianen van Linkebeek in twee delen gesplitst: de Franstalige groep gaat naar de nieuw op te richten Middenhut-zone, de Vlaamse groep wordt bij de zone-Beersel ingedeeld.

J. Denayer:„Door een afzonderlijke zone voor Franstaligen op te richten zal de pastoor van die zone een uitsluitend Franstalig iemand kunnen zijn. De praktische gevolgen daarvan zijn voorspelbaar: in die zone zullen Nederlandsprekenden niet meer aan hun pastorale trekken komen. Daarentegen moet er, wanneer een nieuwe zone 'Nederlandstalig mét faciliteiten' blijft, een Nederlandstalige pastoor benoemd worden, weliswaar een die het Frans machtig is. In dat geval blijft het geheel van de parochies wél in een Nederlandstalig kader ingebed."

Denayer, die ook ondervoorzitter van de provincieraad van Vlaams-Brabant is, vraagt dat de kerkelijke overheid rekening zou houden met het sociaal, cultureel en politiek karakter van de Vlaamse Rand. Hij verzoekt het Vicariaat dan ook af te stappen van het voorstel om een uitsluitend Franstalige parochiale zone op te richten.

Ondertussen sloot ook Vlaams volksvertegenwoordiger *Etienne Van Vaerenbergh* zich bij het protest aan.

Omdat het voorstel nog geamendeerd kan worden kunnen bij de problematiek betrokken WIJ-lezers hun stem laten horen bij het Vicariaat Vlaams-Brabant van het Aartsbisdom Mechelen-Brussel, t.a.v. *Ward Vanderwegen*, Varkensstraat 6 te 2800 Mechelen.

(mvl)

Om Flor Grammens te herdenken

Het Davidsfonds herdenkt de 100ste geboorteverjaardag van *Flor Grammens* met een colloquium. Dit gaat door op zaterdag 20 november 1999 om 15u. in de grote zaal van Stedelijke Academie voor Artistieke Vorming te Ronse.

Drie vooraanstaanden in de Vlaamse strijd zullen het hebben over 'De Vlaamse beweging in het nieuwe millennium'.

Gastsprekers zijn: *Guido Sweron* over de 'taalgrensproblematiek'; *Lionel Vandenberghe*, voorzitter van het IJzerbedevaartcomité over 'Vlaamse beweging en partij-politiek' en prof. *Fernand Vanhemelryck*, voorzitter van het Davidsfonds over 'Vlaanderen, zelfstandige staat in het nieuwe millennium'.

Muzikale omlijsting: Harp- en fluitmuziek door de familie *Tijtgat*.

Info: Davidsfonds Oost-Vlaanderen, Walter Uyttenhove, tel. 09/371.62.49.

GEZOCHT

Om het Grammensjaar extra 'in de verf' te zetten wil het Taal Aktie Komitee een studentikoze actie houden, en zou hiervoor een beroep willen doen op de WIJ-lezers.

Het TAK zoekt namelijk een groot aantal witte kielen. Iedereen die zo'n witte, stoffen kielen te veel heeft (schildersjassen, doktersjassen, ...) gelieve contact op te nemen met Kurt Ryon, Keizerinlaan 1a, 1920 Steenokkerzeel. Tel. 02/59.84.40 of 075/68.72.60.

WIJ
VLAAMS-NATIONAAL WEEKBLAD

Alle stortingen van abonnementen en redactie op rekeningnummer 435-0272161-59 van WIJ, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel.
Tel. 02/219.49.30 - Fax 02/219.97.25
E-mail redactie@vprti.be

Jaarabonnement 1.800 fr.
Los nummer 35 fr.
Dit nummer werd dinsdag j. l. om 14 u. afgesloten.

Hoofdredacteur:
Maurits Van Liedekerke

Redacteuren:
Eric Van de Casteele
Geert Vranken

Secretariaat:
Hilde De Leeuw

Verantwoordelijk uitgever:
Patrick Vankrunkelsven
Barrikadenplein 12
1000 Brussel

Een uitgave van het Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut v.z.w.

Reclameregie:
Decom, Gossetlaan 30
1702 Groot-Bijgaarden
Tel. 02/481.78.59- -Fax. 02/481.78.82

VUM press

WIJ ZIJN DE GOEDKOOPSTE!!!
Fotokopiepapier
aan een voordelige prijs?
Minimum afname 100.000 vel.
70 BEF de 500 vel +BTW 21%.
U vindt een betere prijs?
Wij betalen het verschil terug!
Info/bestellen:
09/340.60.50

De familiezaak met traditie
sedert 1910
Marleen en Annemie Pauwels
Oude Brugstraat 16
9200 (Schoonaarde) Dendermonde
Tel. 052/42 32 46
Afhalen van palinggerechten mogelijk

Openingsuren: van maandag tot en met donderdag:
12 uur tot 14.30 uur - 18 uur tot 21.30 uur
Zaterdag: 18 uur tot 22 uur
Zondag: 12 uur 21.30 uur
Verlofperiode: de maand december

De baas is niet meer

◆ SPORT ◆

VUM-archief

Premio Nebiolo maakte van atletiek de tweede wereldsport.

Premio Nebiolo is niet meer. De vader, de baas, de dictator van de IAAF, de International Amateur Athletics Federation, stierf op zijn zesenzeventigste aan een hartaanval. Ondanks zijn leeftijd dacht de man nog niet aan inbinden. Hij wist zich machtiger dan ooit. De internationale atletiekbeweging was zijn speeltje. Hij vreesde geen oppositie. Hij waande zich meester na God. En over dat 'na God' wilde hij het bij gelegenheid nog eens hebben.

We geloven niet dat het overwicht van *Szamaranch* binnen het IOC vergelijkbaar was met de machtsbasis die Nebiolo voor zichzelf bij de IAAF had uitgebouwd. De Italiaan schuwde werkelijk niets of niemand. Hij manipuleerde desnoods zelfs de uitslag van de competitie. Ooit bezorgde hij zijn landgenoot *Evangelisti* een bronzen plak in het verspringen. Daartoe werd de sprong gewoon (opzettelijk) fout gemeten. Dat kon allemaal zonder dat vragen werden gesteld rond 'de grote meester'.

Nebiolo, zelf ooit een niet onverdienstelijke verspringer, bezorgde de internationale atletiekbeweging het enige wat vandaag telt: geld. Daarop stoelde zijn prestige. Hij bracht sponsors aan, speelde de televisiestations tegen elkaar uit en vermenigvuldigde de inkomsten uit uitzendingsrechten. Hij reorganiseerde de internationale competities. Een tweejaarlijks wereldkampioenschap, een Golden League, hoog prijzengeld voor de atleten. Iedereen vond wel iets in de grabbelton van Nebiolo om gelukkig mee te zijn.

De Italiaan zonder scrupules haalde, in navolging van Szamaranch, de commercie binnen in de topsport. Hij wilde wanneer nodig de sportethiek graag opofferen. Nebiolo, zo wordt verteld, reageerde woedend toen *Ben Johnsson* op de Spelen van '88 op doping werd betrapt. Corruptie en macht gingen bij Nebiolo hand in hand. Hij zag er geen graten in.

Nebiolo heeft veel ten goede en ten kwade veranderd. Hij was een 'doener'. Hij stak zijn nek uit en had een dik vel. Na de Nederlander *Adriaan Paulen*, een minzame en beschaafde voorzitter die nog met hart en ziel aan de grote ethische sportprinicpes van de eerste helft van de eeuw vasthing, veroorzaakte Nebiolo een echte breuk, een inhoudelijke en vormelijke revolutie. Hij veranderde veel meer dan alleen maar de stijl...Hij maakte van atletiek de tweede wereldsport na voetbal.

RUGBY

Australië is wereldkampioen rugby geworden en wie een beetje thuis is in de wereld van de ovalen bal en de stoere jongens kan zich daar nauwelijks over verwonderen. Al willen de *Aussies* het niet horen, stoere jongens. Zij zijn mannen die voor niets terugdeinzen en een nederlaag als een nationale ramp ervaren. Voor alle duidelijkheid: in Cardiff werd voor de vierde keer om de wereldtitel gestreden en voor de vierde keer ging de hoogste onderscheiding naar een land van het zuidelijk halfrond. Engeland had er nochtans op gerekend en Frankrijk begon er na de onverhoopte, half miraculeuze en bijgevolg bijna onverklaarbare overwinning in de halve eindstrijd tegen Nieuw-Zeeland zowaar van te dromen. Zelfs president *Chirac* was naar de hoofdstad van Wales gekomen om zijn landgenoten een hart onder de riem te steken. Het mocht niet baten. 35-12 was een striemend resultaat en voor zover mogelijk was het Australische overwicht binnen de krijtlijnen zowaar nog duidelijker zichtbaar. Wat een leek wel moet weten: in de rugbywereld spreekt men van vijf groten. Australië, Nieuw-Zeeland, Zuid-Afrika, Engeland en Frankrijk. Engeland had zichzelf wijs gemaakt - dat kunnen de landgenoten van premier *Blair* als niemand anders - dat het nu eindelijk eens zou gaan gebeuren. Ze kwamen niet verder dan de kwartfinale.

Australië had er dan ook veel voor gedaan. Een spelersgroep van dertig zou bijna vijf maanden... op oefenstage zijn geweest. In een natuurpark waar ze zelf hun kleding hoefden te wassen, hun eten moesten bereiden en de winkel ook nog dienden schoon te houden. Rugby is nu eenmaal niets voor doetjes, je beleeft die sport voor tweehonderd percent. Je hebt er alles voor over. Die mentaliteit kadert ook helemaal in de Australische levenswijze. Aussies zijn ook vandaag nog pioniers, ze ontzien zichzelf niet en leven instinctief. Australië is ruimte en licht. Er leven nog altijd maar achttien miljoen mensen op dat werelddeel en men telt er nauwelijks 35.000 geregistreerde rugbyspelers. De overgave is evenwel totaal. Op het jongste wereldkampioenschap werd afgerekend met rubylanden als Ierland, Wales, Zuid-Afrika en Frankrijk. Het belooft voor volgend jaar wanneer de Olympische Spelen in Sydney worden gehouden. De Australiërs zijn sportgek. Via de sport willen zij zichzelf een plek geven op de wereldkaart. Zij zullen schitteren in vele disciplines. Zij zullen gesteund en opgejaagd worden als niemand eerder. We hebben nog niet alles gezien. De zogeheten grote sportlanden zijn verwittigd.

(Olympos)

In België leven geen gewone mensen. Dat blijkt vooral uit hun reacties op sportieve prestaties. Neem nu de uitslag van de Rode Duivels tegen Italië.

Land van uitersten

Zondag verkeerde onze voetbalwereld in euforie. Het stond nog net niet vast dat de Rode Duivels ook de finale van Euro 2000 zullen winnen. Maar de waarschijnlijkheid dat dit gebeurt begint stilletjes aan zekerheid te grenzen.

Goed, we hebben gek genoeg gedaan. Wat is de betekenis, wat is de draagkracht van de onverhoopte 1-3 overwinning van onze nationale ploeg in Italië? Kunnen en mogen er echt betrouwbare conclusies worden getrokken?

'BELGISCH'

Die 1-3 betekent tegelijk veel en weinig. Winnen in Italië is altijd een krachttoer. Zelfs tegen een zwakke, blijkbaar niet geïnspireerde en nog minder gemotiveerde tegenstander. Maar Italië blijft wel Italië natuurlijk en met dat soort nederlagen wordt in het rijkste voetballand ter wereld nooit gelachen. Maar dat zijn dan wel zorgen voor trainer *Dino Zoff* die ontslag mag vrezen. Zo werkt het daar nog meer dan elders...

De Rode Duivels en trainer *Robert Waseige* hebben binnen dit kader voldoende redenen tot tevredenheid. Er staat immers weer een ploeg op het veld. De verziekte sfeer is helemaal weg. De autoritaire handelswijze en de verwarde theorieën van *Georges Leekens* zijn verleden tijd. De Rode Duivels gaan er weer samen tegenaan. In Gazet van Antwerpen schreef *Pascal Kerkhove*: ,,De beste kansen, het beste voetbal, de beste spelers, de beste ploeg, de grootste inzet en vechtlust, de meest goals: onwaarschijnlijk maar waar, het kleurde zaterdag allemaal Belgisch.''

En verder: ,,Hij (Robert Waseige) heeft een ploeg met een rendabel en herkenbaar systeem, een solide centrale as waarop hij kan bouwen en... extra keuzemogelijkheden voor de posities waar hij nog twijfeld.''

HOOP

Daarmee is eigenlijk alles gezegd. Waseige heeft in korte tijd veel ten goede veranderd. In zijn eigen vertrouwde stijl. Eenvoudig, openhartig, eerlijk en met een dosis vakbekwaamheid. Is succes op Euro 2000 daarmee verzekerd? Dat is een ander verhaal natuurlijk. Vast staat dat onze betere spelers nog voortdurend groeien. Meerdere Rode Duivels hebben hun piek nog niet bereikt. Maar op het EK zal er wel om de knikkers gespeeld worden. Er worden dan geen geschenken meer uitgedeeld en alle ploegen staan extra-gemotiveerd tussen de lijnen. In de tribunes zitten dan kooplui met volle portefeuilles. Wanneer op de Heizel de vierjaarlijkse Europese voetbalmarkt zal worden geopend steekt zelfs de onbekendste speler een mes tussen de tanden.

Desondanks is de hoop weer levend. Ons voetbal zit opnieuw in de lift. In de marge van het succes van de A-ploeg speelden de 'Belgische beloften' 2-2 gelijk in Nederland. Het is niet utigesloten dat onze jongeren zich voor de eindronde van het Europees kampioenschap plaatsen. Dat zou dan als een heuse triomf mogen worden beschouwd. En dat EK kan dan nog leiden naar de Spelen in Sydney.

Geef toe: sportief staat ons voetbal er beter voor dan algemeen wordt aangenomen. De bonds- en clubbestuurders ten spijt.

Olympos

M. Cels

Terwijl in Vlaanderen vooral de naam van de kust de politieke gemoederen bezig hield, maakt politiek Nederland zich druk over het winnen van de gasvoorraad onder de Waddenzee, een voor Franstaligen overigens onvertaalbare naam. De discussie over het wel of niet winnen van het gas in één van Europa's grootste aaneengesloten natuurgebieden sleept al zo'n dertig jaar.

◆ LANDUIT ◆

Waddengas tijdbom onder Paars-2

Milieuminister Pronk zag geen uitweg meer...

In de jaren '70 beperkte het kabinet *Den Uyl* de gaswinning tot twee locaties, waarvan die op Ameland nog functioneert. In 1984 werd de toestand voor 10 jaar bevroren in een zogenaamd 'moratorium', waaraan minister *Wijers* in 1996 een einde maakte. In tussentijd publiceerden zowel milieubeweging als Nam, Nederlandse Aardoliemaatschappij (een jointventure van Shell en Esso), zoveel dikke rapporten die aantonen dat gaswinning veel respectievelijk geen schade berokkent, dat er in Nederland nauwelijks nog deskundigen te vinden zijn, die niet voor één van beide kampen gewerkt hebben of althans verdacht worden bij één der partijen te horen.

GEZWALK

Al die tijd is het de Nederlandse politiek niet gelukt om een heldere beslissing te nemen. Afgelopen week sloeg de Tweede Kamer met de vuist op tafel en sprak zich - de VVD uitgezonderd - eensgezind uit tegen nieuwe mijnbouwactiviteiten op het Wad. Premier *Kok* en vice-premier *Jorritsma* weigeren vooralsnog te reageren op de heldere taal van het parlement en vragen opnieuw enkele weken 'bedenktijd'. De belangrijkste reden daarvoor is de eigen verdeeldheid tot op het bot tussen VVD enerzijds en PvdA en D66 anderzijds. Premier Wim Kok zette de discussie over het Waddengas ongewild op scherp door met een compromis te komen dat 'iedereen' ongelukkig maakte. De Nam zou wel mogen boren, maar alleen vanaf het land vanaf de lokaties Paesens, Moddergat en Lauwersoog. Nieuwe proefboringen zouden worden uitgesloten en gaswinning slechts toegestaan indien de Nam vooraf zou kunnen aantonen dat 'geen onherstelbare' schade aan het Wad zou optreden als gevolg van gaswinning. Alle politieke stromingen en belanghebbenden buitelden vervolgens vrolijk over elkaar heen. Vice-premier Annamarie Jorritsma (VVD) was optimistisch over de kans dat het gas gewonnen zou kunnen worden en de Nam verklaarde zelf er 'nog geen seconde' over hoeven na te denken, want 'die schadelijke effecten, die wij ook niet willen, zijn er domweg niet', aldus Nam-woordvoerder *Frank Duut*.

De Partij van de Arbeid toonde zich aanvankelijk nog tevreden over het vergelijk, er op vertrouwend dat de Nam toch niet zou kunnen garanderen dat gaswinning geen schade oplevert. Maar de achterban herinnerde zich harde uitspraken tegen gaswinning in verkiezingsprogramma's en op verkiezingscongressen en kwam in actie. Greenpeace bezette de boorlokatie Lauwersoog, de gewestelijke partijbaronnen belegden crisisberaad in het Friese Beetstersweach en de wekelijkse PvdA-faxkrant 'Vlugschrift' verweet de eigen parlementariërs 'onduidelijk gezwalk'.

BODEMDALING

De PvdA-fractie herinnerde zich haastig de rampzalige gevolgen van tweespalt binnen de partij en sprak zich, mede onder druk van D66, CDA en Groen Links, helder uit tegen het 'non-besluit' van hun eigen premier Kok. De verantwoordelijke ministers Jorritsma van Economie en *Jan Pronk* van Milieu haalden zich vervolgens de woede van de Tweede Kamer op hun hals met hun weigering om zelfs maar te reageren op het nee van de Tweede Kamer. Het kabinet heeft daar nog een paar weken voor nodig en moet intussen rekening houden met forse schadeclaims van de NAM, want de *concessie*, een soort van eeuwigdurend recht om het gas te mogen winnen, heeft het bedrijf al jaren op zak.

Het belangrijkste bezwaar van gaswinning is de aanzienlijke, onregelmatige en onvoorspelbare bodemdaling die na verloop van tijd optreedt. Op het onbedijkte Oost-Ameland bedraagt die bodemdaling 26 centimeter, bij Slochteren gaat het om 36 cm. Sinds enkele jaren kent Noord-Nederland zelfs het merkwaardige fenomeen van, overigens in kracht beperkte, aardbevingen, als gevolg van gaswinning. De aardoliemaatschappij gedraagt zich in de steeds dikkere schadedossiers als een arrogante tegenstander, die, hoewel het bedrijf schatrijk genoemd mag worden, slechts geneigd is tot schadevergoeding indien ze daartoe gedwongen wordt.

NIEUWE MUZIEKINSTRUMENTEN

Schade aan infrastructuur zoals bruggen en sluizen wordt doorgaans vergoed, maar voor boeren met scheurende muren is het vrijwel ondoenlijk om glashard aan te tonen dat ze schade lijden als gevolg van gaswinning. Die schade is trouwens niet mis; voor Groningen wordt rekening gehouden met 300 miljoen gulden schade. (6 miljard frank.) De Frysk Nasjonale Partij (FNP) pleit dan ook al geruime tijd voor de zogenaamde 'omgekeerde bewijslast': de Nam betaalt, tenzij het bedrijf aan kan tonen dat de schade niet door bodemdaling is ontstaan. Tegelijk vindt de FNP dat als er dan toch gas gewonnen wordt een 'redelijk deel' van de winst Fryslân ten goede dient te komen. Nu is het nog zo dat de plaatselijke bevolking zich tevreden moet stellen met een bescheiden subsidie van de Nam voor de aanschaf van nieuwe muziekinstrumenten door de plaatselijke fanfare. Ook is de aardoliemaatschappij om het bestaande wegennet aan te passen, tenminste voorzover dat noodzakelijk is voor de eigen grote transporten. De Nam is, met andere woorden, volgens critici nog ver verwijderd van het 'maatschappelijk verantwoord ondernemerschap'.

De argumenten van de FNP bleven de afgelopen week ongenoemd in de Tweede Kamer, een toestand die aantoont dat de Frysk Nasjonale Partij hoognodig moet gaan meedoen aan Tweede Kamerverkiezingen, wil ze tenminste serieus genomen worden. Die verkiezingen kunnen trouwens al redelijk snel komen, want milieuminister Pronk noemt de onstante situatie 'zeer ernstig'. Vijf maanden na de 'nacht van Wiegel' - waarbij VVD-senator *Wiegel* een door D66 gewenste grondwetswijziging blokkeerde om het referendum in te kunnen voeren en het kabinet viel om vervolgens weer 'gelijmd' te worden - dreigt het nog steeds breekbare Paars-2 nu te vallen over het Waddengas. Omdat Pronk geen politieke uitweg meer ziet vroeg hij afgelopen zondag de Nam om vrijwillig in te stemmen met een nieuw moratorium, aan afspraak om gedurende een aantal jaren af te zien van gaswinning. De gas- en oliebaronnen van Shell en Esso voelen daar na 30 jaar wachten weinig voor. En geef ze eens ongelijk, van zo'n moeras van commissies, studies en besluiteloosheid zou een mens nog eens afkeer van de politiek kunnen krijgen.

Onno P. Falkena

Nog slechts één dagblad voor Corsica

In de westerse perswereld zijn schaalvergrotingen, samensmeltingen en koerswijzigingen volop bezig; ook in België, ook in Frankrijk. Corsica heeft het dit jaar moeten ondervinden. De twee grootste dagbladen die daar het persveld beheersen heten 'Corse-Matin' en 'La Corse'. Hun titels zijn er nog; in feite heeft 'Corse-Matin' 'La Corse' opgeslorpt. Tot verleden zomer waren beide slechts filialen voor Corsica van respectievelijk Hachette-Le Provençal en van Nice-Matin, onverdacht Franse persgroepen.

'Corse-Matin' is gevestigd te Marseille en links gericht; 'La Corse' daarentegen neigde naar rechts en was te Nice thuis. De groep Hachette, die oorspronkelijk alleen het 'linkse' blad in zijn groep had, verwierf deze zomer ook het 'rechtse'. Een overwinning voor de progressisten? Wat zou het, van de kapitalisten! De financieel sterkste roep heeft het gehaald. Met ideologie heeft dit weinig uitstaans. Op Corsica zelf werd het opgeslorpte blad veel meer gelezen dan het opslorpende. De financiële krachtmeting tussen de persgroepen is op het Franse vasteland geleverd geworden, niet op Corsica zelf. Ondanks de titel(s) moet Corsica op dit gebied zoals op zovele andere ondergaan wat Frankrijk beslist: een typisch koloniale toestand.

Er dreigt nog meer nadeel. Zolang wedijver bestond kon geen van beide kranten het zich veroorloven, typisch Corsicaanse aangelegenheden en knelpunten te verzwijgen of in de rand van de berichtgeving te duwen. Integendeel, men moest trachten de concurrent net iets te vlug af te zijn met nieuws over bomaanslagen, politierazzia's, een Corsicaanse universiteit, de verloedering van de stranden, de verkavelingsschandalen en zo meer.

Voortaan zal dit allemaal veel minder belangrijk worden. Zolang twee kranten om elkaars lezers werven, zijn ze geneigd nieuwe lezers aan te trekken door alle thema's aan te pakken die zouden kunnen aanspreken. Is er nog slechts één blad over, dan ontstaat de natuurlijke (economische) neiging, deze aanpak te verlaten om... kosten te besparen.

Aangezien de Corsicanen economisch niet sterk genoeg blijken te zijn om zelf een blad op te richten en overeind te houden gaan de nationalisten daar moeilijke tijden tegemoet.

Karel Jansegers

Twintig jaar Keltia Music

Met een catalogus van niet minder dan 760 titels is de uitgeverij Keltia Music op twee decennia uitgegroeid tot de belangrijkste verdeler van Bretoense muziek. Deze zomer werd dit jubileum uitbundig gevierd te Quimper, waar de uitgeverij haar vaste stek heeft.

Keltia Music

Alain Le Meur, 20 jaar inzet voor Keltische folk.

◆ CULTUUR ◆

Directeur van Keltia Music is de jonge *Alain Le Meur*, zoon van *Hervé* die in april '78 het bedrijfje opstartte. WIJ had een kort gesprek met hem.

Alain Le Meur: „Alles begon met een platenwinkel, maar vader voelde de nood ernaast een kleine studio in te richten om opnamen te maken met Bretoense artiesten. Het derde luik van de uitgeverij bestaat in de verspreiding van eigen Bretoens werk maar ook import van alle mogelijke Keltische muziek en de promotie ervan in onze vijfhoek. Dit is mogelijk met tien vaste werknemers en zeven vertegenwoordigers die het land afhotsen, én uiteraard de twee verkoopspunten hier te Quimper die het allemaal helpen leefbaar houden."

IN DE TEGENSTROOM

Op de vraag hoe de productie er uitziet antwoordt de jonge platenman met enkele recente cijfers.

A.Le Meur: „Voor het feest van 20 jaar Keltia Music hadden niet minder dan honderd vijftig artiesten toegezegd om met een of meerdere liederen op de planken te komen, wat toch wel iets zegt over het impact dat we hebben. In termen van productie persen wij tussen zes en tien ceedees per jaar. Onze norm blijft kwaliteit en wij zijn dan ook kieskeurig omdat wij bestellingen krijgen van over heel West-Europa.

Op vlak van Keltische muziek verdelen wij platen van bijna vierhonderd zangers of groepen. De norm die wij hanteren is ook afhankelijk van het uitgangspunt. Soms krijgen wij enkele flarden van nummers op band waarvan je meteen hoort dat talent en kwaliteit hand in hand gaan met een originele aanpak, wat ook in traditionele muziek zeer belangrijk blijft. Je hebt ook uitstekende tekstschrijvers die vernieuwend uit de hoek komen en die een kans moeten krijgen. Maar naast deze artistieke keuze is er ook de economische realiteit die je steeds voor ogen moet houden. Onder meer omdat de levensduur van een album steeds korter en korter wordt. Vroeger kon je een decennium lang de platen van een groep kwijt omdat men ook het vorige werk van een zanger of groep wilde leren kennen. Nu kijkt men steeds uit naar het nieuwe, naar het volgende en wordt het vorige zeer vlug als 'voorbij' bestempeld. Dat is een spijtige zaak voor een artiest, die moet maar steeds bijbenen. Maar ook voor de autonomie en het leefbaar houden van een uitgeverij als Keltia Music is dat een zware opgave. Maar wij blijven ook in de tegenstroom volhouden en herontdekken voor de echte liefhebbers werk van tien en vijftien jaar geleden dat zonder meer schitterend was en blijft."

Wat voor de toekomst?

A. Le Meur: „Er is een internationale heropleving van Bretoense en Keltische folk en van volksmuziek in Engeland en Spanje maar ook in Vlaanderen en in Friesland lukt het weer beter. Dit kan dank zij nog meer live-optredens en aandacht in de media, een plaat uitbrengen en zien wat het wordt is lang niet meer voldoende."

DIWAN 20...

Volksmuziek is een van de elementen die bijdragen tot de heropleving van de Bretoense cultuur. Onderwijs in de eigen taal is een ander. Iedereen weet dat in '76 te Ploudalmezeau, een kleine gemeente in de Finistère, een eerste school opgericht werd waar onderwijs in het Bretoens wordt gegeven. Vandaag is de instelling, ondanks tegenwerking vanuit Parijs, uitgegroeid tot een net van 27 scholen met niet minder dan tweeduizend kinderen. Om het initiatief te kunnen volhouden besloten kinderen uit de Diwan-scholen een CD op te nemen waarop ze hun fierheid uitzingen Bretoen te zijn. Omdat ze uit twintig verschillende scholen afkomstig zijn werd de plaat 'Diwan 20' genoemd. Enkele zeer bekende gastmusici en professionele zangers kwamen hen omringen en gaven ze de nodige muzikale ruggesteun.

Ook voor Keltia Music werd dit een aangenaam verjaardagsgeschenk. Het plaatje met een resem bekende volksliedjes, kinderliedjes en nummers over vrede voor alle volkeren ter wereld, verschijnt nu voor de prijs van 116 FF of 700 fr. Met inclusief een tekstenboekje met Bretoense en Franse teksten.

Sergius

Een strip over Vlaams zijn in en rond Brussel

Alan Taylor is 17. Schot en enthousiast amateur-fotograaf. Tijdens een wandeling door het park van Tervuren vindt hij een vergeten studieboek. Met gelukkig in het boek het kaartje van de ongelukkige eigenaar. Zo maakt Alan kennis met *Thomas*, de wat slordige student-eigenaar van het boek, en zijn zus *Sara*.

Zo begint ook het verhaal van 'De vermetele verzamelaar', een stripverhaal dat u nu maar verder zelf moet lezen. Het gaat over boekendieven, maar voor Alan is het ook een prettige kennismaking met de meest uiteenlopende facetten van onze volgens sommigen 'beruchte' Vlaamse identiteit. Vlaamse rock en geuze, witloof en het Lam Gods... niets wordt Alan in zijn zoektocht naar de 'vermetele verzamelaar' bespaard.

Mooi uitgegeven, klassiek getekend maar een wat hoekig en vooral erg braaf verhaaltje. Toch kan 'De vermetele verzamelaar' een prettig en handig middeltje zijn om vooral jonge buitenlanders bij hun eerste kennismaking met Vlaanderen wat wegwijs te maken. Het boek dat uitgegeven wordt door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is inderdaad in vier talen beschikbaar: Nederlands, Frans, Duits en Engels.

Een stripverhaal, toch altijd prettig om iemand mee te verwelkomen.

Toch een klein voorbehoud: volgens een begeleidend schrijven is het stripverhaal vooral bedoeld om „de Vlaamse identiteit van de rand rond Brussel op een speelse manier te beklemtonen". Het verhaal speelt zich evenwel vooral binnen de Brusselse muren af met tussendoor een kleine uistap naar de Arteveldestad. Over de echte Vlaamse Rand rond Brussel krijgt men in het verhaal maar weinig te horen. Tenzij dat de geuze uit die (dan toch heel brede) rand komt. Om al te duidelijke uitspraken over de teloorgang van die Vlaamse identiteit van die Vlaams-Brabantse gemeenten te omzeilen? Met het verhaal in de hand zal de nieuwe buitenlandse randbewoner alvast niet te weten komen dat hij of zij in een Vlaamse en dus Nederlandstalige leefomgeving terecht gekomen is. En dat was ons inziens toch het minste dat men kon verwachten van een zeer toegankelijk stripverhaal dat uitgerekend bedoeld is om duidelijk te maken dat die Vlaamse rand inderdaad Vlaams is. Maar goed.

Het boek wordt bezorgd aan buitenlandse ambassades en bibliotheken in Vlaams-Brabant. Ook scholen zullen het kunnen gebruiken om hun leerlingen iets meer interesse voor het Rand-gebeuren bij te brengen.

Marc Platel

De vermetele verzamelaar. Tekenwerk van Ron Van Riet naar een verhaal van Jansen & Janssen. Gratis te verkrijgen bij de dienst Kanselarij en Voorlichting van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Boudewijnlaan 30 te 1000 Brussel. Telefoon: 02/553.56.25. Fax: 02/553.56.34.

TEA WITH MUSSOLINI

'Tea with Mussolini' is een film van Franco Zeffirelli, gebaseerd op zijn eigen biografie. Voor wie niet van thee houdt, is het slikken geblazen, want eigenlijk is dit geen echt goede film. Hij speelt zich af in de periode 1935-1945 en vangt aan in Florence, waar Engelse dames nog steeds een liefdesverhouding hebben met Italië, ondanks het feit dat Mussolini steeds meer invloed krijgt. De kleine Luca, een Italiaans jongetje wiens moeder is gestorven en wiens vader het te druk heeft, brengt het meeste van zijn tijd door bij de Engelse Mary (een sterke Joan Plowright) die in een pension leeft. Samen met haar vriendinnen neemt zij de opvoeding van Luca voor haar rekening. Veel talent, maar weinig film. (**)

NIEUW IN DE BIOS

THE RUNAWAY BRIDE

'The runaway bride' is een prent van regisseur Garry Marshall, die ook negen jaar geleden al Julia Roberts en Richard Gere samenbracht in de hit 'Pretty Woman'. Deze 'weggelopen bruid' is van hetzelfde gehalte: een lekkere doordeweekse liefdesrelatie die iedereen kan aanspreken, met iets meer lach dan traan. Julia Roberts die zonet nog scoorde met 'Notting Hill' heeft dit filmjaar eindelijk weer eens een paar goede keuzes gemaakt.
Alles start met een column in een krant over een vrouw die steeds wegloopt bij haar huwelijk. De journalist Ike Graham wordt betrapt op een aantal fouten en krijgt de bons. Dat brengt hem ertoe naar de waarheid achter die weglopende bruid te gaan zoeken. Hij arriveert in het stadje van Maggie Carpenter, die net klaar staat om haar vierde huwelijk aan te gaan, en Ike Graham benadert Maggie's vader, die hem de (leuke) video toont van de vorige drie niet doorgegane huwelijken. Ike begint iedereen te interviewen die hij maar kan. Maggie die alles deed om Ike te saboteren, zal uiteindelijk toch een gesprek aangaan en ja hoor ... Goede vertolkingen van Roberts, Gere, Joan Cusack en Hector Elizondo. (***)

Willem Sneer

◆ MEDIA ◆

Vincent D'Onofrio en Greta Scacchi in 'Fires Within'. Zat. 20 nov., Kanaal 2 om 21u.20

The Jewel of the Nile Joan Wilder, schrijfster van een reeks succesrijke kasteelromans, leerde Jack Colton kennen in de jungle van Colombia en beleefde er met hem bloedstollende avonturen. Er zijn nu zes maanden voorbij en er begin sleet te komen op hun idyllisch leventje. Op een dag krijgt Joan tijdens een literaire bijeenkomst een aanbod om de biografie van Omar, een mysterieuze Arabische heerser, te schrijven. Amerikaanse avonturenfilm van Lewis Teague uit 1985. **Zon. 21 nov., Kanaal 2 om 21u.20**

Kwesties Sinds begin dit jaar is er een nieuwe wet op de voorwaardelijke invrijheidsstelling. Kwesties volgde vijf gedetineeerden die in aanmerking komen om vervroegd te worden vrijgelaten. **Maan. 22 nov., Canvas om 20u.55**

El Mexicaans melodrama van Luis Buñuel uit 1952 naar een roman van Mercedes Pinto. Tijdens de witte donderdag-viering wordt broeder Francisco smoorverliefd op de mooie Gloria en hoewel ze verloofd is met Raul stelt hij alles in het werk om haar voor zich te winnen. Hij slaagt er inderdaad in haar te verleiden en met haar te trouwen. Maar Gloria heeft gauw begrepen dat ze zich heeft vergist. Waanzinnig van jaloezie maakt Francisco haar leven tot een hel ... **Dins. 23 nov., Arte om 21u.40**

The Money Pit Steven Spielberg procudeerde deze niet altijd even grappige remake van 'Mr. Blandings Builds His Dream House' van H.C. Potter uit 1948. Amerikanse film van Richard Benjamin uit 1986. **Woens. 24 nov., Kanaal 2 om 21u.20**

Histories Eerste aflevering van een 5-delige documentatiereeks over historische plaatsen die de sporen dragen van de grote gebeurtenissen van de 20ste eeuw. De reeks kreeg de toepasselijke titel 'Een eeuw, vijf littekens: Sporen van de Groote Oorlog' mee en opent met 'De IJzervlakten'. **Dond. 25 nov., Canvas om 20u.55**

Striptease Amerikaanse erotische thriller uit 1996 van Andrew Berghman. Erin Grant, een Secretarisse van het FBI, wordt de laan uitgestuurd omdat har wederhelft, een onverbeterlijke oplichter, het niet zo nauw neemt met de wet. Woedend stapt ze naar de rechter om te scheiden, maar ze krijgt het deksel op de neus. Om in beroep te gaan heeft ze geld nodig. Dat wil ze verdienen als karakterdanseres in een gore nachttent in Miami ... **Vrij. 26 nov., TV1 om 21u.40**

40 miljoen voor een feest

40 miljoen fr. Zoveel gaat de rechtstreekse uitzending kosten van het huwelijk van Filip en Mathilde. Om het gebeuren op een eenduidige manier in de huiskamer te brengen zullen de vier grootste zenders van het land (*VRT*, *VTM*, *RTBf* en *RTL*) de krachten bundelen. Elk van de vier neemt, naast zijn deel in de kosten, een bepaald onderdeel van het evenement voor zijn rekening. Zo verslaat bv. de VRT het burgerlijk huwelijk. VTM mag zijn kunnen tonen bij het verslaan van de kerkelijke plechtigheid. Het station uit Vilvoorde heeft daarbij ook de prettige primeur van het vertonen van de pas gerestaureerde St.-Michiels/St.-Goedelekathedraal. De vier omroepen beschikken allemaal over hetzelfde beeldmateriaal, maar hebben wel elk een eigen presentatie. In de voormiddag duurt de uitzending meer dan vier uur, 's avonds komen daar nog enkele uren bij. Ook TV-stations uit het buitenland zullen (beelden van) de plechtigheid uitzenden.

Indien *Martin Dejonghe* en de VRT niet tot een minnelijke schikking komen, dan dient zich in het voorjaar een interessant mediaproces aan. Dejonghe werd afgelopen zomer immers bedankt voor bewezen diensten in het *Radio 2*-programma 'Golfbreker', dat grotendeels aan zijn brein was ontsproten. De VRT bracht in 1999 een vrijwel identiek programma, maar zonder de medewerking van de bedenker ervan. Gezien die als zelfstandige aan het programma meewerkte, heeft hij nooit afstand van rechten gedaan. Dejonghe eist nu van de VRT dat hij krijgt wat hem toekomt: de vergoeding voor de auteursrechten.

België was tussen juli 1998 en juli 1999 de snelste groeier in Europa inzake internetaansluitingen. In die tijdsperiode groeide het aantal aansluitingen met liefst 71%. Wat het aantal aansluitingen per 100 inwoners betreft, staat België in de Europese middenmoot.

Bij een prinselijk huwelijk wordt niet gekeken op een frank meer of minder.

Schoenmaker, blijf bij je leest

Eerlijk gezegd, donderdag 11 november 1999, TV1

Als we het dan toch eerlijk willen zeggen, dan dienen wij u mee te delen dat wij sinds de derde - of was het de vierde? - aflevering van 'Jan Publiek' op donderdagavond niet meer hebben afgestemd op *TV1*. Daar waren verschillende - in onze ogen goede - redenen voor. *Ned3* was één ervan, maar ook de latere komst van *Canvas* en *National Geographic* konden de meerwaardezoeker in ons bevredigen.
Dat wij niet meer naar 'Jan Publiek' keken, had dan weer in hoofdzaak te maken met de meninkjes van diezelfde Jan Publiek. Als wij willen weten wat een leek in deze of gene materie over iets denkt dan gaan wij wel op café of in de trein zitten. Al sinds de maanden voorafgaand aan de Witte Mars worden we in onze krant en op ons TV-scherm te pas en te onpas lastig gevallen met uitspraken van mensen die de rubriek 'Lezersbrieven' jammer genoeg ontgroeid zijn. Hoe meer meningen we horen, hoe minder we ze gaan appreciëren en hoe meer we zijn gaan beseffen dat we over tal van dingen helemaal geen mening hebben. En daar zijn we met de tijd bovendien behoorlijk fier op geworden! Toch kunnen we onze vrijelijk opiniërende medemensen nu ook weer niet met alle zonden Israëls overladen. Velen onder hen kregen immers pas een mening nadat men hen daar, een camera en microfoon onder hun neus duwend, uitdrukkelijk had om gevraagd. Zijn wij dan van die betweters die onszelf toch net iets meer verheven vinden dan de rest van het klootjesvolk? Misschien wel, maar echt daaronder lijden doen we niet.
Ook bij het kijken naar 'Eerlijk gezegd', een beschaafd panelprogramma onder de vakkundige leiding van *Johan Op de Beeck*, bekroop ons naarmate de tijd vorderde een onbehaaglijk gevoel. Het programma - dat het geloof als thema had - was nochtans sterk begonnen. We maakten kennis met de diepchristelijke overtuiging van *Iny*, auteur van religieuze boeken en met echtgenoot en kinderen wonend in het slotklooster van Vilvoorde. Iny leek in hoge mate te weten waarover ze sprak en haar uitleg over het waarom van de keuze voor het geloof was het beluisteren dan ook waard. Daar kwam bij dat ze hoegenaamd niet beantwoordde aan een aantal 'kwezelstereotiepen', maar integendeel een frisse, jonge verschijning is. Datzelfde gold overigens ook voor *Nihal*, een moslimmeisje dat een bewuste keuze voor haar geloofsbeleving op een geloofwaardige manier aan de man wist te brengen. Tot daar: niets aan de hand, je keek zelfs uit naar meer van hetzelfde. Deze mensen wisten waarover ze spraken. Daartegenover stonden dan weer de zeer middelmatige tussenkomsten van de andere panelleden. Vaak kwamen die niet verder dan de gemeenplaatsen 'dat ze tijdens hun jeugd iedere dag naar de mis moesten gaan en dat ze daarom de katholieke kerk hadden afgezworen'. Daar schiet dus niemand iets mee op. De levensgenieter niet, de meerwaardezoeker al helemaal niet. Ooit moet iemand de onzalige idee gehad hebben dat wanneer je maar genoeg mensen uit verschillende milieus bij elkaar voor de camera's zet, je kan spreken van 'een afspiegeling van de maatschappij'. Zoals ook 'objectiviteit' aan de Reyerslaan al te lange tijd werd geïnterpreteerd als het chronometreren van de tijd waarin verschillende belangengroepen aan het woord kwamen. Wij hebben er, eerlijk gezegd, schijt aan wat 'de gemiddelde student' en de 'gemiddelde gepensioneerde' denken van anderen die er een bewuste geloofsbeleving op na houden. Zoals wij ook geen boodschap hebben aan de ideeën van de 'gemiddelde huisvrouw' over de leefwereld van studenten. We durven veronderstellen dat ze daar geen fluit van afweet. En er daarom - wat dat betreft - ook maar beter het zwijgen toe doet. Nu eindigde een zich als interessant aandienend programma over geloof in een tooggesprek over bovennatuurlijke verschijnselen. Een compleet gemiste kans. Nee, schoenmaker blijf bij je leest!

Krik

Monarchie (1)

Ik spaar al mijn hele leven lang alles van en over het Koningshuis. Ik verdedig het steeds tegen mensen die beweren dat het een ondemocratisch orgaan zou zijn. Elk jaar stuur ik kerstkaartjes, in de drie landstalen, Frans eerst. Zelfs op de verjaardag van de Koning hang ik de tricolore buiten. Bij elk moeilijk moment van de Koning heb ik steeds getracht zo dicht mogelijk bij Hem te staan. Ik denk zelfs dat ik ook een beetje zijn gezondheid heb. Ik bezit wel niet zo veel geld als Hij, zonder ervoor te moeten werken, maar dat maakt de Sire niet minder mijn vriend. Elk jaar bezoek ik het Paleis twee keer en de tombe van de edele Boudewijn één keer. Ik ga dan ook steeds langs bij verschillende hofleveranciers à Bruxelles. Speciaal voor Fabiola ga ik geregeld naar de mis en naar de biecht. Ik kom uit West-Vlaanderen, de roots van jonkvrouwe Mathilde. Ik zit in de scouts en ben voorzitter van meerdere vrijwilligersverenigingen. Ik zet mij dan ook steeds in voor al het goede dat nog rest dans notre petit pays. En toch werd ik niet uitgenodigd voor het feest in Laken. E wel merci zeg! Is het dan nooit goed genoeg?

Wim Leerman,
Oostduinkerke

Gevaarlijk signaal

Zoals elke rechtgeaarde Vlaams-nationalist heb ik met verbijstering en ongeloof vernomen dat nota bene een lid van de Vlaamse (!) regering heeft verordonneerd dat de benaming Vlaamse kust in het reclamemateriaal niet meer kan worden gebruikt en dat men weer van 'Belgische' kust moet spreken.

Deze miskleun van formaat heeft een dermate negatieve symboolwaarde en zendt zoveel gevaarlijke signalen uit, dat onmiddellijk moet worden ingegrepen: het heerschap Landuyt moet stante pede de wacht worden aangezegd en de VU-ministers moeten desnoods met een politieke crisis dreigen.

De sluipende belgicistische recuperatiebeweging – tot in de Vlaamse regering toe – moet onverbiddelijk worden gestopt.

Moeten wij misschien nog meemaken dat de verkeerspalen weer rood-wit worden geverfd, dat de VRT weer tot BRT wordt omgedoopt, dat op 11 juli de Brabançonne in plaats van de Vlaamse Leeuw wordt aangeheven of dat op de IJzerbedevaart de tricolore wordt gehesen omdat dit voor de toerist (!) beter oogt? Laten we dan maar meteen de term 'Vlaanderen' gewoon in 'Noord-België' veranderen, zo zijn we van al het gedonder af en kan er weer peis en vree in Belgenland heersen.

Tot slot kunnen we de Vlaamse beweging op 21 juli een grootse staatsbegrafenis geven en beschaamd vergeten dat er ooit Vlamingen hebben geleefd.

Henri Festraets,
Kampenhout

Kindervreugde

Hoe wil men dat tweeverdieners nog denken aan kinderen krijgen naast het reeds zenuwslopende leven dat ze leiden? Geboortecijfers dalen omdat men onder stress en geldjacht aan géén kinderen denkt. Opvallend dat een land als Albanië met zijn armoedig leven het hoogste geboortecijfer ter wereld heeft en het hard werkende Japan het laagste.

Tweeverdienersgezinnen zijn met allerlei argumenten dwangmatig gegroeid. Alhoewel het gezinsvernietigend tweeverdienersmodel op alle punten totaal foutief is. Er moet ook kinderopvang komen. Bijkomstig maar toch zeer erg, zijn de psychische gevolgen die fel onderschat worden. Het gezinsleven gaat kapot. Verwekt echtscheidingen en totaal losgeslagen kinderen. Ouderen, waar géén tijd meer voor is, worden afgeschoven naar een soort asiel of rusthuis en verkommeren er. Ook de overheid heeft daar schuld aan.

Willy Degheldere, Brugge
(ingekort)

Het debat

Op basis van het alarmerend bericht in de kranten dat Vlaanderen de meest kindarme regio in België dreigt te worden, zou Chris Vandenbroeke wel eens gelijk kunnen krijgen. In zijn ontleding van de verkiezingsuitslag (WIJ, 21 okt. jl.), waarvan ik niet al zijn bemerkingen deel, zitten grote waarheden. Het is nu eenmaal een feit dat een te radicale vernieuwing, hoe terecht ook, averechts werkt op de meerderheid van de bevolking zeker deze die zich boven de 50 jaar bevindt. De meest klantgevoelige TV-stations programmeren hun nieuwsuitzendingen, nog steeds dé trekpleisters voor de kijkcijfers, op ogenblikken dat actieve mensen aan het werk zijn en anderen, ondertussen de meerderheid van de gebruikers, thuis zijn. Waar TV-journaals vroeger om 20u. liepen zijn ze vandaag op de middag en om 18 en/of 19 u. te bekijken. Ik heb daar geen oordeel over, ik stel vast. Net zoals ik vaststel dat programma's van derden nà 23 uur uitgezonden worden. Daarbij heb ik twee vragen: wie heeft op dat uur nog zin om die programma's met de nodige aandacht tot zich te nemen, en wordt het door de 'derden' geïnvesteerde geld niet beter aan andere media besteed? Dit lijkt mij één maar niet te verwaarlozen aspect van Het debat.

P. Lammens,
Hofstade

Kristallnacht in Vlaanderen?

Laten we bidden en hopen dat bovenstaande kop nooit als titel van een krant moet dienen.

Afgelopen dinsdag de 9de november, werd er te Gent een Vlaams-Blok-meeting gehouden.

Deze geladen en symbolische datum zorgde voor de nodige onrust in het Gentse en ver daarbuiten. Ik kan mij niet van die indruk ontdoen dat onze samenleving in Vlaanderen steeds meer en meer verdeeld geraakt.

Als etnische Vlaming zit de schrik er goed in bij mij. Er wordt de jongste jaren meer en meer in krijgstermen gesproken bij een bepaald deel van onze bevolking.

Ik voel met goed ingeburgerd in Vlaanderen maar men begint het me verdraaid héél moeilijk te maken om kalm te blijven. We worden vernederd, beschimpt, gediscrimineerd en als vijandbeeld gebruikt en misbruikt. Het ergste van heel de zaak is dat we het ten dele aan onszelf te wijten hebben. Want laten we wel wezen. Er zijn veel inwijkelingen die voor grote overlast zorgen en het verpesten voor gans de groep. Ik vrees dat het Vlaams Blok een mechanisme in gang heeft gestoken dat het later niet meer onder controle zal krijgen.

Mahieddine De Paepe,
Mariakerke

Monarchie (2)

Met deze wil ik met klem en uitdrukkelijk protesteren tegen de uitgave van meerdere tientallen miljoenen frank ter gelegenheid van een huwelijk op 4 december en geschonken als jaarlijks terugkerende dotatie aan de koninklijke familie.

Reeds een kleine 20 jaar gaan wij ter gelegenheid van de 11.11.11-actie van deur tot deur in ons dorp in Heuvelland. Reeds meerdere jaren organiseren we ter gelegenheid van Broederlijk Delen een sober maal. Vele uren vergaderen en werken met de Wereldwinkelgroep van Ieper vormen onze inzet ten voordele van miljoenen mensen in het Zuiden.

Een bedrag dat vele tientallen keren groter is dan wat wij hier in de Westhoek met moeite samensprokkelen voor anderen, wordt in Brussel met grote sier verspild door een archaïsch vorstenhuis.

De gewone Vlaming heeft er geen baat bij, de modale Europeaan heeft er geen boodschap aan en de massa uit het Zuiden gaat er geen stap mee vooruit, integendeel.

En die gratis trein op 4 december is ook niet aan ons besteed.

Het openbaar vervoer is hier immers zo erbarmelijk dat we er minstens 3 uur zouden over doen om in Brussel te geraken.

Monarchie? Nee, bedankt!

Hein Lesage,
De Klijte-Heuvelland

En ze leefden nog lang en gelukkig...

1 op 8 ouderen is arm!

Anna is een 84-jarige weduwe. Ze woont in een huurhuis en beschikt over 2 kamertjes. Een badkamer is niet aanwezig. De muren zijn vochtig. Haar inkomen bedraagt ongeveer 20.000 frank per maand. Ze ziet haast nooit iemand.

Arm en oud = onaanvaardbaar

In 1997 was 43 % van de armen ouder dan 65 jaar. 12,5 % van alle ouderen is arm.

Arme ouderen leven vaak in mensonwaardige woningen. Vochtigheid, gebrekkig of geen sanitair en slechte verwarming zorgen voor onnodige gezondheidsproblemen.

Ouderen in armoede hebben nog te weinig toegang tot betaalbare gezondheidszorg en beleven daardoor een 'zieke oude dag'.

Schenk ouderen in armoede een beter leven

Steun de concrete projecten die armoede en uitsluiting bij ouderen bestrijden: dienstencentra, huisvestingsprojecten, seniorenprojecten...

Uw gift is belangrijk

Stort vandaag nog op rekening 000-0000003-03 van Welzijnszorg.

Voor elke gift via een overschrijving vanaf 1.000 frank ontvangt u in de loop van maart 2000 een fiscaal attest.

Welzijnszorg
ARMOEDE UITSLUITEN
Rekening 000-0000003-03

Op initiatief van Rodenbachfonds Oost-Vlaanderen is een schitterend boek verschenen over de 75ste jarige eresenator Oswald Van Ooteghem. Aan de uitgave van het album is een interessante tentoonstelling gekoppeld

Wervake

◆ UITSMIJTER ◆

De wilde jaren

Ere VU-senator Oswald van Ooteghem is op 14 augustus jl. 75 jaar geworden. Het is hem niet aan te zien. Hij behield - althans figuurlijk - zijn wilde haren. Ondanks de wilde jaren.
Wilde jaren, Wilde haren ... in woord en beeld is de titel van het sierlijk uitgegeven boek dat naar aanleiding van Oswalds verjaardag en vooral zijn rijke loopbaan is verschenen. Op zaterdag 6 november jl. werd het boek en bijhorende tentoonstelling voorgesteld tijdens een academische zitting in het provinciaal administratief centrum, hartje Gent. De 250 sympathisanten, militanten, gewezen en huidige collega's toonden aan hoe belangrijk Van Ooteghem voor hen, de Volksunie en de Vlaamse beweging was en is. Onder hen minister van Staat Hugo Schiltz; de kamerleden Karel Van Hoorebeke, Frieda Brepoels en Geert Bourgeois; fractieleider in het Vlaams parlement Paul Van Grembergen; ondervoorzitter Eric Defoort; ere-senator Jan Caudron, gewezen kamerlid en senator Frans Baert, gewezen Europees parlementslid Jaak Vandemeulebroucke, gewezen volksvertegenwoordiger André De Beul en de Gentse schepen Lieven de Caluwe. De provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen Herman Balthazar en VU-minister Bert Anciaux lieten zich verontschuldigen. Anderen, zoals Willy Kuijpers en Maurits Coppieters, schreven een brief. Van Kuijpers werd een mooi gedicht voorgelezen, Coppieters had het over „een oprechte hulde voor een eerste klas senator, een trouw collega, een tolerant Vlaams-nationalist die warm meedeelde en luisterde."

KARAMELLEVERZEN

De academische zitting verliep zoals Van Ooteghems boeiende loopbaan. Nu eens ernstig, dan weer grappig. De feestrede van minister van Staat Hugo Schiltz kon geen betere hulde inhouden voor de soms avontuurlijke, steeds bevlogen, rechtlijnige en sociaal bewogen Van Ooteghem (zie kader). Tine Ruysschaert droeg gedichten van de creatieve duizendpoot voor. De auteur zelf noemt ze 'karamelleverzen'. Oordeel zelf.

Monsieur Bon Belge

De Vlaamse universiteit bestaat,
dankzij fronters en "hun lijken als zaad",
dankzij activisten en hun "verraad",
dankzij Frans Daels en mannen van de daad,
dankzij de flaminganten zonder baat,
en al hun Vlaamse marsen door de straat.
Monsieur Bon Belge behaalde nu een graad
aan die unief en werd er licentiaat.
Hij trekt een wedde van de Vlaamse Staat
en een subsidie van de Vlaamse Raad.
De minister-president is zijn maat
wanneer het uur van zijn promotie slaat.
En op zo menig gevoelige plaat
ziet men dat hij naar de recepties gaat,
alwaar hij met een suikerzoet gelaat
ook bij de Vlaams-nationalisten staat.
Maar zittend aan zijn printer wordt hij kwaad,
want hij is Belgisch progressief en haat
niet de rode-, maar de zwart-gele draad
die de Vlaamse identiteit bepaalt.
Dus steunt die gefrustreerde renegaat,
daar waar zijn unitaire haring braadt,
de broedertwist, de schande en de smaad,
in één woord: alles wat Vlaanderen schaadt.
Later is hij uiteraard kandidaat
voor een vetbetaald Vlaams emeritaat
Mensen luister niet naar zijn dwaze praat:
weinig wol, maar veel geschreeuw en geblaat!

KEUZEMOMENT

Het gedicht staat, net zoals andere, in het fraaie boek. De bijdragen van Herman Maes en Paul van Grembergen en het ontwapenend interview dat Jean-Pierre Roosen met de gelauwerde afnam, zijn van een behoorlijk niveau. Wilde jaren, Wilde haren is in meer dan één opzicht een curieus boek. De geschiedenis van de Vlaamse beweging, en de rol daarin van Van Ooteghem, wordt op een bijzonder originele, rijk anekdotische en zeer leerzame wijze weergegeven. Doorheen de literatuur valt op hoe sterk 'keuzemomenten' in iemands leven door de tijdsgeest en vooral de familiale achtergrond worden bepaald. En hoe relatief de 'uitleg achteraf' door deze of gene mag klinken. In verband met collaboratie wordt haarfijn aangetoond hoe flinterdun de grens tussen het familiale lot, idealisme en avontuur is. „Men raakte als het ware spontaan in de collaboratie, de familiale continuïteit werd tot nu toe te weinig onderzocht." aldus Hugo Schiltz.
Het repressieverhaal - vooral dat van vader Van Ooteghem - is ontluisterend, bovendien wraakroepend. Om wraak was het Oswald tijdens zijn gemeentelijke, provinciale en parlementaire loopbaan niet te doen. Integendeel, zijn parlementaire initiatieven laten een verassende vooruitziendheid en verdraagzaamheid zien.

(evdc)

☞ ***Wilde jaren, Wilde Haren ... in woord en beeld. Een uitgave van het Rodenbachfonds Oost-Vlaanderen en het Provinciebestuur van Oost-Vlaanderen. 1999, 149 blz., 550 fr. Het boek kan besteld worden bij het Rodenbachfonds Oost- Vlaanderen. De tentoonstelling loopt in het provinciaal centrum 'Zuid' te Gent, Wilsonplein. In de loop van het jaar 2000 zullen er op verschillende plaatsen in Vlaanderen lezingen gehouden worden over de inhoud van het boek. Ook de tentoonstelling reist rond. Voor info over dit alles: 09/225.57.92.***

Ere-senator Oswald Van Ooteghem: een gedreven en rechtlijnig politicus.

Het hoeft niet meer

Dé uitmundende politicus, zo vertelt *Oswald Van Ooteghem*, in Wilde Jaren, wilde Haren, bestaat niet. Niettemin hoort een volksvertegenwoordiger omnipresent te zijn. Minister van Staat *Hugo Schiltz* weet dat de afwezigen steeds ongelijk hebben. In de nokvolle zaal van het provinciaal administratief centrum in Gent hield de oratorisch begaafde Schiltz een beklijvende toespraak. Met een nimmer aflatende energie kan Schiltz de rede, het vermogen te argumenteren en te overtuigen aan bevlogenheid koppelen.
„Gij en ik", zo sprak Schiltz zijn gevierde generatiecompaan toe, „waren eertijds lid van de Blauwvoetvendels. Binnen deze organisatie zijt ge wel verder geraakt dan ik. Nadien werd je langer gevangen genomen dan ik. Je moest drie jaar brommen. Ons land zou er baat bij hebben mochten meer politici een soortgelijke ervaring opdoen."
De Antwerpse schepen benadrukte dat Van Ooteghem zich nooit over zijn verleden heeft geschaamd. Hij heeft het ook niet verheerlijkt. De gewezen Oostfronter pleitte voor amnestie, maar niet omwille van revanchistische redenen. „Wij zijn er niet in geslaagd om eerherstel te verkrijgen. Het Franstalig onbegrip zal niet verdwijnen. Is het niet nodig de jonge Vlamingen met deze discussie te bezweren en hen in de plaats daarvan uit te leggen waarom alles gebeurd is? Trouwens, in Vlaanderen is de bladzijde omgedraaid. Hoe kan men anders verklaren dat een gewezen lid van het Vlaams Legioen, zoals Oswald, ondervoorzitter kon worden van de commissie Landsverdediging in de Senaat? Wat gij gekund hebt, kwam neer op formele amnestie."
De minister van Staat loofde de belangrijke inbreng van de ere-senator bij de verwezenlijking van Vlaamse autonomie. „We beschikken vandaag over een eigen rechtstreeks verkozen parlement en een eigen regering. Dat gaat veel verder dan wat *Herman Vos* in de jaren 1930 en *Maurits Coppieters* in de jaren 1960 voorstelden. Laat ons vandaag de dogmatische discussies over federalisme, confederalisme en onafhankelijkheid volstrekt vermijden. Belangrijk is dat de jonge generatie Vlaanderen als een reëel concept aanziet. Vandaag moeten we zoveel autonomie als nodig opeisen om ons als regio op Europees- en wereldvlak te laten erkennen. En dit in samenwerking met Nederland."
„Kan de Vlaamse natie die uitdaging aan?", vroeg Schiltz zich af. Hij wees op de tegenkanting van sommige modieuze Vlaamse intellectuelen „die even conservatief denken als destijds de Belgische franskiljons." Hij haalde bovendien bijzonder scherp uit naar Vlaams minister van Toerisme *Renaat Landuyt* (SP) die de Vlaamse door de Belgische kust wil vervangen. „Hoe is dat mogelijk? Wat een prietpraat slaat die man uit! Van zodra de Letten hun identiteit op het internationale forum uitdroegen, werd dit wereldwijd toegejuicht. Alleen wij doen dat niet." De schepen van Antwerpen haalde tevens laatdunkend uit naar die Vlaamse particularisten die onderwijs ook in het streekdialect (willen) aanbieden. „Dat wordt door sommige provinciaele deputaties ondersteund. Gelukkig denkt de Oost-Vlaamse provincie daar anders over."
„Wat we nodig hebben", zo voorspelde Schiltz, „is dat sommige Vlaamse politieke verantwoordelijken zich verlossen van dubbelzinnigheid en een verdoken schaamtegevoel. Het gaat ook niet op mercantiele belangen te behartigen zonder de verdediging van de taal en cultuur op zich te nemen. Het enige dat ons nog echt in ons streven kan hinderen, is het gebrek aan een vanzelfsprekend, eerlijk, rustig en intellectueel waardigheidsgevoel."